

ZORILE

REVISTĂ DE ASPIRAȚIE
ȘI CULTURĂ
Nr. 28/ 2015

Directorii colegiului:

Profesor **Daniela Maria Deac** – director

Profesor Dr. **Horațiu Popa-Bota** – director adjunct

Coordonator:

Cristina Motocu

Profesoară de limba și literatura română

Redactor șef: Eleva **Iulia Marc**, clasa a XII-a A

Redactori departamente:

Elevele **Ambrăuș Loriană**, clasa a X-a A

Petrușel Diana, clasa a X-a A

Condor Mara, clasa a X-a A

Bâtea Anca, clasa a X-a A

Redactori:

Elevii: **Cozma Sergiu**, clasa a IX-a A

Mihuțoiu Andrei, clasa a IX-a A

Szucs Diana, clasa a IX-a A

Kiraly Natalia, clasa a IX-a

ȘCOALA ÎNTRE ATITUDINE, VALOARE ȘI EVOLUȚIE

Profesor DANIELA MARIA DEAC
Director al Colegiului Național „George Barițiu”

Educația pentru cetățenie și valori democratice europene presupune însușirea comportamentelor specifice manifestării morale autonome și responsabile din punct de vedere civic. Democrația, libertatea, egalitatea, solidaritatea, demnitatea umană, pacea socială, cooperarea, dezvoltarea, favorizarea asumării responsabilității și respectarea legilor sunt valorile europene asumate, respectate, promovate și dezvoltate de **Colegiul Național „George Barițiu”**.

Considerând că educația reprezintă nu numai un drept, dar și o responsabilitate, profesorii școlii noastre au înțeles că evoluția sistemului educațional românesc reprezintă o reală prioritate și că trebuie să adere la valorile europene prin implicarea în proiecte europene.

Astfel, în anul școlar 2014-2015 **Colegiul Național George Barițiu** a beneficiat de o *dublă vizibilitate europeană* prin câștigarea programului **Euroscola** creat de Parlamentul European pentru a informa tinerii despre procesul de integrare europeană și pentru a promova participarea lor la construcția Uniunii Europene. Datoram acest lucru celor două doamne profesoare **Viorica Mândruț** și **Laura Zmicală** care împreună cu un grup de **24 de elevi**, cu vârste cuprinse între 16-18 ani, au participat cu tema: **„Împreună pentru tinerii Europei - o propunere legislativă de succes”**, în cadrul căreia elevii au fost invitați să simuleze activitățile legate de adoptarea unei rezoluții în Parlamentul European, în cadrul procedurii legislative ordinare (codecizie). Simularea a pornit de la o propunere legislativă inițiată de Comisia Europeană, Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: **Împreună pentru tinerii Europei**.

Elevii coordonați de reductabila echipă de cadre didactice au avut șansa să se califice și să participe la faza finală a **Competiției Europene Euroscola** ce a avut loc la Parlamentul European din Strasbourg și pentru o zi, să devină membri ai Parlamentului European. În această calitate ei au discutat în comisii și au formulat propuneri legislative, au dezbătut propunerile în plen, au adresat întrebări, au făcut comentarii și au adoptat sau respins propunerile legislative într-o altă limbă decât limba lor maternă. La sfârșitul zilei, fiecare participant a primit un certificat de participare semnat de Președintele Parlamentului European.

Cea de-a doua realizare cu vizibilitate europeană se datorează priceperii și experienței de care au dat dovadă cele trei doamne profesoare Cristina Motocu, Sorina Văcăreanu și Viorica Mândruț înscrise la **Concursul Lider European**, dedicat elevilor din ciclul liceal și dezvoltat de Reprezentanța Comisiei Europene în România în parteneriat cu Ministerul Educației și Cercetării Științifice. În cadrul campaniei **„Europa, casa noastră”** ce își propune să informeze elevii și profesorii cu privire la proiectul de integrare europeană, dar și să dezvolte abilitățile elevilor de leadership și de a pune în valoare în contextul unor activități legate de valorile și temele europene, **Colegiul Național George Barițiu** a participat cu trei proiecte, coordonate de doamnele profesoare, care s-au clasat între primele 25 de proiecte din țară. Profesorii coordonatori au fost câștigătorii unei vizite la **Comisia Europeană din Bruxelles**, unde au participat la conferințe cu teme de interes european.

Considerând că cetățenii României nu trebuie să fie pasivi, ci trebuie să participe activ la transformarea democratică a României, să-și exprime dreptul la vot, dreptul la opinie și toate într-un spirit constructiv, elevii **Colegiul Național George Barițiu** au învățat că

democrația este atât o formă de guvernare politică, prin consultarea majorității, cât și o formă de cultură reflectată la modul cel mai concret în anumite practici sociale și în comportamentul individului. De asemenea, au înțeles că în spatele practicilor/comportamentului stă un număr de valori, asumate conștient sau inconștient și că în fapt, felul nostru de a ne comporta și de a gândi exprimă valorile la care aderăm.

ARHITECTURA SILABELOR

ALEC BARTOȘ ȘI IDENTITATEA BARIȚIȘTILOR

Eleva **IULIA MARC**, clasa a XII-a A

Profesor Coordonator **Dr. HORAȚIU POPA-BOTA**
Director adjunct al **Colegiului Național „George Barițiu”**

Alec Bartoș este un designer pasionat de astronaucică și de filatelie, cunoscut atât pe plan național, cât și pe plan mondial, datorită excelenței de care a dat dovadă în domeniu. Alec Bartoș este actualul Președinte al Comisiei pentru Astrofilatelie a Federației Române de Filatelie. Începând din anul 2007 a creat pentru Poșta Română toate timbrele, cărțile poștale, ștampilele și etichetele Jocurilor Olimpice pentru Tineret și cele legate de tema spațiului, a istoriei și a faunei sălbatice, iar anul acesta a câștigat competiția de postere din cadrul „Săptămânii Mondiale a Spațiului 2015”. În calitate de designer al emblemei liceului nostru, domnul Bartoș ne-a oferit un interviu în exclusivitate despre activitatea sa profesională.

-Ne este cunoscut faptul că sunteți pasionat de design, de astronaucică și de filatelie. Cum ați descoperit aceste pasiuni?

-M-am născut într-o familie de artiști, astfel încât parcul meu spre arte vizuale, pictură, grafică și design a fost cât se poate de natural. De filatelie m-am îndrăgostit încă de la grădiniță. În clasa întâi eram deja membru al Asociației Filateliștilor din Cluj și colecționeam tematicile artă și cosmos. Pasiunea pentru cosmos și, în special, pentru astronaucică datează tot de la o vârstă fragedă. La grădiniță fiind, am ales să fiu costumat în cosmonaut, la carnaval. Am și acum o fotografie de atunci pe care colecționez autografele cosmonauților și astronautilor pe care i-am întâlnit personal. Cred că se întâmpla în 1981, anul în care Dumitru Prunariu devenea primul cosmonaut român. Se prea poate ca, auzind sau văzând la televizor despre zborul acestuia, să mă fi „virusat” cu fascinația pentru cosmos și cosmonautică. Chiar astăzi (n.r. 16 mai 2015) se împlinesc 34 de ani de la lansarea cosmonautului român la bordul navei spațiale Soiuz 40. În 15 mai 2015 am organizat un astro-simpozion la Universitatea Babeș-Bolyai, eveniment la care invitat principal a fost chiar cosmonautul sărbătorit, Dumitru Dorin Prunariu. Expoziția foto, ce îl are pe domnia sa în prim-plan, este încă deschisă și pe această cale îi invit pe cititorii revistei dumneavoastră să o viziteze și să descopere personalitatea singurului cosmonaut român. Expoziția este amenajată în clădirea centrală a UBB pe două etaje, la adresa Strada Kogălniceanu, numărul 1.

-Vă rugăm, descrieți pe scurt drumul parcurs pentru extinderea pasiunii dumneavoastră într-o profesie.

-În 2004, Poșta Română și Romfilatelia au început a scoate la concurs machetarea unor serii de timbre, care mai apoi a devenit o tradiție. Am participat și eu și am câștigat cu machetele propuse pentru emisunea *Trandafiri*. De atunci, în aproape fiecare an, mi-au fost alese machetele pentru una sau mai multe emisiuni filatelice, cu excepția anului 2005 când, în urma unui transfer nereușit de pe calculator pe CD, am pierdut munca de câteva luni! Mare grijă cu Ctrl X!

-Ce înseamnă pentru dumneavoastră astrofilatelia?

-Astrofilatelia este colecționarea și studiul materialelor filatelice legate de explorarea spațiului cosmic. Ea nu se dezvoltă doar pe o singură temă (filatelia tematică cuprinde: floră, faună, sport, cosmos etc.), ci este un studiu filatelic al progreselor științifice și tehnice, realizate în cucerirea spațiului. Implică inclusiv cercetarea stratosferei, a primelor lucrări și a precursorilor pentru diferitele tipuri de nave spațiale, precum și înregistrarea evenimentelor în ordine cronologică în cadrul diferitelor programe. O expoziție de astrofilatelie este construită pe aspecte istorice, tehnice și științifice, toate legate de cercetarea spațiului și de programe spațiale.

-Fiind o temă foarte aparte, se poate spune că există mulți pasionați la nivel național cu care să împărtășiți noutăți și să schimbați opinii?

-Din păcate, în zilele noastre filatelia și, respectiv, astrofilatelia nu mai prezintă interes, ca odinioară, nici pe plan local, dar nici pe plan internațional. În țară există o mână de colecționari, în special *tematici cosmos*, a căror exponate filatelice competiționale sunt încurajate să devină astrofilatelice. Spre bucuria noastră, printre aceștia se regăsesc și elevi și tineri, pe care încercăm să îi susținem și îi încurajăm să persevereze în dezvoltarea acestei pasiuni superbe și extrem de educative.

-De ce anume a fost necesar pentru a atinge performanța?

-*Consider the postage stamp [...] It secures success through its ability to stick to one thing till it gets there.* (John Billings, umorist american).

-Care sunt sursele dumneavoastră de inspirație?

-Lumea și viața.

-Care sunt cele mai însemnate realizări pentru dumneavoastră?

-Machetarea tuturor timbrelor românești cu tematica *spațiu*, din 2007 până astăzi; 2007 – 50 ani *Sputnik 1*; 2008 – *Explorarea spațială*; 2009 – 40 ani *Apollo 11*; 2011 – 50 ani *Yuri Gagarin*, 30 ani *Dumitru Prunariu* (publicate în revista *Cosmos*). De asemenea, tot în anul 2011 a avut loc trimiterea în cosmos, la bordul stației spațiale internaționale ISS, a primului timbru cu cosmos românesc (colită specială a emisunii *Cosmos*), cu ocazia aniversării nașterii primului cosmonaut român, Dumitru Prunariu. Plicul, special ilustrat de mână de către mine, a călătorit din Brașov (orașul natal al lui Prunariu), până la bordul ISS via Baikonur (*Orașul poartă către stele*) și retur pe Terra. 2014 – publicarea cărții *Soviet &*

Russian Space-Support Ship Covers and Cachets – study report, împreună cu prietenul și colegul de pasiune, domnul Jim Reichman; 2015 – admiterea la *Master of Space Studies* (MSS) la *International Space University* din Strasbourg, precum și obținerea unei burse destinate participării la MSS în valoare de 20.000 euro, din partea Agenției Spațiale Europene (ESA).

-În ce domenii mai activați sau ce alte preocupări aveți (organizarea de evenimente și de proiecte, practicarea altor forme de artă, realizarea unor lucrări pentru olimpiade – de exemplu: drapelul Olimpiadei Naționale de Geografie – și concursuri educaționale etc.)?

-Pictura murală, grafică, restaurare, grafic design; promovez, organizez și susțin diferite proiecte legate de educație, artă, spațiu și filatelie, atât local, cât și internațional.

-Cum v-ați simțit în momentul în care ați fost rugat să realizați emblema liceului nostru?

-Am fost onorat de solicitarea de a realiza logo-ul liceului. Totodată, realizarea unui logo sau a unei „identități” este o mare responsabilitate, acestea fiind cartea de vizită a oricărei organizații și, de cele mai multe ori, primul element vizual (prima impresie) cu care intră în contact o persoană.

-Dacă ar fi să stabiliți un top 3 obiective pentru viitorul dumneavoastră, care ar fi acestea?

-Sunt în proces de „fundraising” pentru a-mi îndeplini visul de a studia la ISU, bursa de la ESA neacoperind întreaga sumă necesară pentru studii. Alături de cosmonautul nostru, domnul Dumitru Prunariu, fac parte din grupul de lucru care are ca și scop înființarea primului muzeu aerospațial interactiv din România, la Brașov. Nu în ultimul rând, educația copilului și armonia familiei este un „obiectiv” zilnic și prioritar.

-În încheiere, doresc să vă adresez o întrebare cu o tentă mai personală. Familia vă împărtășește și vă sprijină în ceea ce faceți?

-200%!

PERSONALITĂȚI BARIȚISTE SCRIITORUL ADRIAN POPESCU

Eleva **IULIA MARC**, clasa a XII-a A
Profesor coordonator **CRISTINA MOTOCU**

Cu ocazia proiectului Festivalului Național de Literatură organizat de Uniunea Scriitorilor din România domnul Adrian Popescu ne-a făcut o vizită împreună cu alte câteva personalități culturale, în calitate de fost elev al „Colegiului Național George Barițiu” și de asemenea, în calitate de poet, prozator și eseist român contemporan. A primit premiul pentru poezie al Uniunii Scriitorilor din România în anii 1979 și 1997 și de asemenea premiul Mihai Eminescu al Academiei Române. Datorită titlului de licențiat al Facultății de Filologie a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, dânsul se mândrește ca fiind echinoxist din prima generație. A fost redactor al revistei literare „Steaua”, revistă lunară editată de Uniunea Scriitorilor din România, în prezent ocupând poziția de redactor-șef.

-În calitate de fost elev al colegiului nostru, ce sentimente v-au cuprins atunci când ați reintrat, după atâta timp, pe porțile liceului?

-Bineînțeles că am simțit emoția firească a celui care își redescoperă și își contemplă trecutul, unul plin de lucruri frumoase. Am intrat cu o lumină interioară, cu amintiri recunoscătoare și cu dorința de a retrăi acea vârstă.

-Care erau idealurile dumneavoastră în acea perioadă și când ați știut că vă doriți să deveniți scriitor?

-Mi-am început traiectoria aceasta preliterară când, după o teză de limba și literatura română rezolvată impecabil, am fost scos în fața clasei cu laude din partea profesorului. În acel moment am prins o oarecare încredere în mine și, astfel, în bruma de talent care începea să se vădească. Acest moment iluminatoriu a avut loc undeva în cursul clasei a VI-a sau a VII-a, prin urmare încă eram elev la acestui colegiu.

-Ce anume vă inspiră în scrierea operelor?

-Un lucru imprevizibil, un gest, un surâs, un peisaj, chiar și o replică auzită accidental în tren sau în autobuz; toate se adună și devin coagulante. E un moment definit, când lucrurile încep să aibă legătură unele cu celălalte. Aceasta ar fi romantica și contestata inspirație, când universul fragmentat și simplu se leagă într-un început de omogenizare. Sentimentul afirmativ al unității dintre lucruri provoacă poezia, atât.

-Ce ne puteți spune despre ultima dumneavoastră operă? La ce anume lucrați în prezent?

-Tocmai am scos un volum numit *Costumul negru*, la editura *Cartea românească*, care a primit mai multe nominalizări pentru premiul *României literare* și nu numai. În prezent lucrez la un fel de rememorare, de recenzie, o evocare, pe teme foarte diferite. Această lucrare este bazată pe modelele morale, pentru că sunt cele mai căutate și trebuie să se impună, prin luminozitatea lor, tinerilor. Este un volum mai compozist în care eseul este cel care definește toată această unitate a diferitelor încercări literare și a meditațiilor.

-Ce părere aveți despre liceul nostru din ziua de azi?

-Este o școală foarte serioasă, un colegiu de renume cu un trecut plin de istorie prestigioasă. Eu sunt foarte încrezător în profesorii de azi ai acestui liceu; pe domnul profesor Alexandru Laszlo îl cunosc bine, îmi e coleg de scris, și știu că se ocupă cu multă aplicație și cu la fel de multă răbdare de toți elevii dânsului.

-Ce mesaj doriți să transmiteți elevilor barițiști?

-Să citească mult pentru că acum e perioada în care se formează intelectual, în care se maturizează psihic și în care descoperă frumusețile lumii. Eu aș fi fost un nenorocit fără lectură, fără cunoașterea unei limbi care să îți dea posibilitatea de a călători în diferite culturi simțindu-te acasă. Să aibă încredere că frumusețea unei cărți poate să învingă întotdeauna urâtenia lumii.

ABORDĂRI ACTUALE ÎN REALIZAREA PREDICAȚIEI

LUCIANA ANDRONIC

Profesor de limba și literatura română

Consider că abordarea științifică a predicatului este un bun instrument de a ne apropia de noua literatură de specialitate, în spiritul celor două volume recente de Gramatică a Academiei Române - carte cu valoare normativă de un înalt nivel științific. Limba română azi suferă de o mutație ignară, venită din confortul și suficiența celor care o consideră cunoscută fără să o cunoască, sau a acelorora cărora uzanța le permite să o asimileze „din oficiu”, fără să-și pună problema că limba maternă este ca o caterdrală în care intri cu pioșenie, cu capul dezgolit și sufletul deschis ca să înveți rugăciunea cea mai nobilă a propriei existențe.

1. Operatori și morfeme de predicativitate

Ediția a-2-a a Gramaticii Academiei promovează o nouă mentalitate sintactică, susținută, cum este și firesc, printr-o nouă terminologie. Ca o consecință a faptului semnalat, cele trei tipuri de predicate: *semantic/ sintactic/ al enunțării* impun în realizarea funcției operatori și morfeme de predicatie. „Predicativitatea sau autonomia enunțiativă se obține prin atașarea la un predicat semantico-sintactic a morfemelor predicativității, adică a morfemelor deictice de mod, de timp, persoană și număr(morfemele unui mod personal). Rolul atașării morfemelor de predicativitate este de a transforma o organizare semantico-sintactică într-un act de enunțare, ancorând-o temporal și situațional, încărcând-o cu o anumită informație modală și, implicit, legând-o de un anume eveniment din realitatea extralingvistică.”¹ (G.A.L.R 2, pag. 241).

2. Caracteristici ale predicatiei

Prin predicatie – susține Dumitru Irimia – se realizează, **în plan semantic**, „înscrierea nivelului lexical al limbii în nivelul sintactic.”(Gramatica,P 369).Această funcție dezvoltă **sintagma nucleară** prin care verbul, respectiv numele devin predicat și subiect, implicate reciproc, în raport de inerență.(*passim*) **În planul expresiei**, relația este de dependență reciprocă bilaterală.”(*Idem*, 370) Sintacticianul ieșean prezintă sistematizat implicațiile pe care le presupune predicatul în timpul contactării predicatiei:” Se produc simultan trei fenomene sintactice:

- Verbul se constituie în *predicat*,
- Verbul-predicat atribuie unui nume(pronume etc) calitatea sintactică de *subiect*
- Printr-o relație de solidaritate reciprocă,verbul-predicat și numele-subiect formează, determinând, prin aceasta, constituirea *propoziției* unitate de bază minimală a cunoașterii și comunicării lingvistice. (*Idem*, 370)

¹ G.A.L.R 2, pag. 241

În calitate de pivot al propoziției, predicatul prezintă următoarele caracteristici, remarcate și de Rodica Nagy, după cum urmează:

- a) eliminarea lui, exceptând cazurile de elipsă, duce la dezorganizarea propoziției;
- b) este pus în legătură, în numeroase limbi, cu fenomenele sintactice de acord, acordul cu subiectul sau, în unele limbi, (și) cu obiectul) și de rectiune (impunerea cazului morfologic), fenomene care asigură, în cel mai înalt grad, coeziunea propoziției;
- c) determină, în anumite limite, organizarea categorială a propoziției (structura și forma componentelor), prin relațiile și restricțiile de formă sau de topică pe care le impune componentelor;
- d) determină organizarea funcțională a propoziției prin funcțiile pe care le atribuie;
- e) nu permite, în limitele aceleiași propoziții, repetarea poziției prin coordonare;
- f) prin relația de predicativitate, grupul organizat în jurul predicatului are autonomie de comunicare;
- g) se actualizează, în mod caracteristic, printr-un verb la un mod predicativ. (Rodica Nagy, sintaxa vol 2 p 32-33, apud, (DSLp 375)

Prin raportare la subiect, caracteristicile fundamentale ale predicatului sunt următoarele:

- 1. din punct de vedere formal, predicatul este constituentul care primește de la subiect mărcile de persoană, de număr și (dacă este exprimat prin verb la diateza pasivă) de gen;
- 2. din punct de vedere semantic, predicatul comunică ceva despre subiect; el arată ce face, cum este sau ce este subiectul.
- 3. Informația semantică diferă de la un tip de predicat la altul.

3. Realizarea predicăției : desinențial sau relațional

Conform *indicilor de predicăție* verbul primește calitatea de predicat în condițiile în care respectă atât condiții de constituire, dar și restricții: ”Prin calitatea sa de purtător material al indicilor de predicăție, verbul (la mod personal), unic din acest punct de vedere printre părțile de vorbire, se constituie în predicat , element fundamental în organizarea și generarea propoziției, cu restricții minore, însuși semnul acesteia.”²(G. G. Neamțu, *Predicatul* p 5) Profesorul de sintaxă lansează încă de la începutul studiului său despre predicat conceptul gramatical care ne ocupă atenția, plasându-l pe poziția privilegiată de a genera această funcție, prin care mai apoi se creează enunț. Predicatul în tipologia descrisă supra realizează opoziții gramaticale doar când se plasează în plan desinențial. De aceea distincția PV/PN nu se realizează prin indici de predicăție. Din perspectivă semantică, verbul se clasifică dihotomic: asemantiv sau copulativ și semantic sau predicativ.

Categoriile gramaticale de **număr**, **persoană**, **diateză** și **tranzitivitate** creează tipologii predicative, organizând în planul relațiilor, fie interdependență, fie subordonare. Interdependența se numește în termeni clasici ACORD. Subordonarea, dacă se realizează între subiect și predicat, devine prin aceasta *relație de aderență* și sunt implicați în realizarea ei indici de predicăție ca în cazul acordului clasic: *număr și persoană*. Totuși se impune observația că acești indici morfologici sunt preluați din grupul pronominal, de la **clitice**.³ Nu este lipsit de importanță faptul că în realizarea predicăției nu sunt suficiente categoriile de relație cu subiectul, deoarece tipologia sa amplă nu respectă criterii de natură strict gramaticală. Sunt implicate diateza și tranzitivitatea, însă distincția provine și pe linie semantică , logică, sau sintactică.

Dumitru Irimia în studiul dedicat verbului distinge și disociază categoriile gramaticale ce aparțin morfologiei de cele ce aparțin sintaxei acestuia.” Aparțin morfologiei verbului, prin structură formală și prin conținut semantic, modul și timpul. Numărul și persoana, categorii de *împrumut* sînt, prin însăși condiția lor, în flexiunea verbală, formale. Chiar dacă motivarea,

² G. G. Neamțu, *Predicatul*, p 5

³ clitic, *clitice*, s.n. (Lingv.) Cuvânt, adesea contras și lipsit de accent propriu, legat de altul anterior sau posterior și făcând corp cu el. (cf. engl. *clitic* < gr. *klinein* = a se sprijini) [MW]

cauza este sintactică, natura lor – în flexiunea verbală – rămâne morfologică. În sfârșit, *diateza* este, o categorie sintactică.”⁴(Irimia, Verbul, p 46)

D.D. Drașoveanu susține teza potrivit căreia Predicatul se subordonează Subiectului. Teoria pe care o argumentează în „ Teze și antiteze” relevă că principalul indice de predicție este persoana în cazul predicatului desinențial, iar în cazul celui intonațional, nu se pune problema. Dihotomia propusă de Drașoveanu atestă că o limbă vie ca româna impune distincția oral/scris după natura predicatului. Și de aici utilizatorii se împart în cunoscători, capabili de standardele desinențiale ale românei academice, sau vorbitori de năvală, a stratului colocvial, care rămân doar la nivelul intonațional.

Bibliografie:

1. DRAȘOVEANU, D. D.(1997), *Teze și antiteze în sintaxa limbii române*, Editura Clusium, Cluj-Napoca
2. *** *Gramatica limbii române*, vol 1-2, (2005), Editura Academiei Române, București
3. IRIMIA, D.(1976), *Structura gramaticală a limbii române VERBUL*, Editura Junimea, Iași
4. NAGY, R. (2004), *Sintaxa limbii române actuale*, vol 2, Editura Universității, Suceava
5. NEAMȚU, G. G.(1986), *Predicatul în limba română - o reconsiderare a predicatului nominal*, Editura Științifică și enciclopedică, București

⁴ Irimia, Verbul, p 46

BIBLIOTECA

FLORENTINA OLTEAN

Bibliotecar

O carte este un dar, pe care îl poți deschide iar și iar

Pe parcursul anului școlar 2014-2015, de la întâi septembrie și până în prezent, fondul bibliotecii s-a îmbogățit cu 179 de cărți, în valoare de 5865 lei. Dintre acestea, 14 cărți sunt din donații, iar un număr de 165 sunt achiziționate de la buget. Printre donatori se numără scriitorii Dan Cristea, Ioan Moldovan, Gabriela Lungu, Lola Țâmbrescu, profesori ai colegiului Laszlo Alexandru, Laura Zmicala, Luciana Andronic, Vladimir Bogosavliev, Cornel Costea, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Cluj.

De asemenea, prin bunăvoința unor oameni de suflet, s-a primit de la Uniunea Scriitorilor din România, filiala Cluj, un număr de 106 cărți, o parte dintre acestea vor intra în fondul de îmbogațire a bibliotecii, iar de o parte vor beneficia elevii premianți.

Ca un bilanț de sfârșit de an școlar, printre cei mai silitori, entuziasmați și perseverenți absolvenți cititori, enumerăm:

- Clasa a XII-a A – *Căspriac Dalia, Pescar Cosmina, Reșe Mihaela, Rusu Anca, Szekely Denisa.*
- Clasa a XII-a B – *Cocervan Lucia, Fazacaș Luciana, Dodea Adela, Iuga Mihai, Păcurar Denisa.*
- Clasa a XII-a C – *Cuibus Corina, Gabor Corina, Iurea Amalia, Iepure Romana, Uifălean Alexandra.*

CLASA A XII-a A*diriginta prof. ELENA COȚA*

NR. CRT.	NUME,PRENUME
1	BATEA C. CRISTINA - ELENA
2	BUZGAR A. MIHAI-ALEXANDRU
3	CORB ANDREA IULIA
4	CASPRIAC I. IOANA - DALIA
5	CHIOREAN I. ADRIAN RAUL
6	CHIRA SERGIU PAUL
7	COTA G. OVIDIU MIHAI
8	DANI I. VLAD-ANDREI
9	FULOP S. BETTINA-ELENA
10	HIRLEA A. BIANCA - FLORINA
11	HOTEA V. CATALIN
12	MAIER C. ANDREEA ROXANA
13	MARC A. BOGDAN-ADRIAN
14	MARC I. IULIA
15	MURESAN ALEXANDRU
16	MURESAN N. NICU ANDREI
17	NEGRUT D. DAN - SEBASTIAN
18	PELEA M. STEFAN
19	PESCAR R. DENISA-COSMINA
20	POP I. ANDREEA-MARIA
21	POP I. CATALIN - MIHAI
22	PURA C. DAN-IOAN
23	RETE M. MIHAELA -NADINA
24	RUSU S. ANCA STEFANIA
25	SALANTA G. ADRIAN-FLAVIU
26	SUCIU I. OANA - ROXANA
27	SZEKELY I. DENISA - SIMINA
28	ZELE T. TOADER COSMIN

CLASA A XII-A B*diriginta prof. MONA MARTINOVICI*

NR. CRT.	NUME, PRENUME
1	BALAJ D. ANTONIA LARISA
2	BOCHIS V. GEORGE - CRISTIAN
3	BUDA M. STANCA
4	CENAN C. PAULA CRISTINA
5	CHIRICA S. MIHAI
6	COBLISAN G. EMA LUMINITA
7	COCERVAN LUCIA MARIA
8	CORCEA G. ANDREEA-LUCIA
9	CRISTE I. EUSEBIU-ALEX
10	DODEA D. ADELA-ROXANA
11	DRUGAS T. RAZVAN
12	FAZACAS D. LUCIANA
13	GALIS I. IRINA
14	GRIGOR L. IULIA
15	HULDUSAN M. PAUL-ANDREI
16	IUGA M. MARIUS MIHAI
17	IUGA MIHAI TRAIAN
18	KUTI NANDOR
19	LEGEAN A. MARIA-ALEXANDRA
20	LEUCA RADU SERBAN
21	LUNGU A. CLAUDIA-MALINA
22	MARIS D. SEBASTIAN DAN
23	MAXIM MIHAELA MARIA
24	MIHET T. SMARANDA DAIANA
25	NEMES S. DORIS-SIMINA
26	PACURAR I. DENISA TEODORA
27	PAVEL A. OANA-DENISA
28	POP I. OANA ANTONIA
29	POP N.D. DAVID - LUCHIAN
30	RAD C. ADRIAN-RAZVAN
31	ROBA G. TANIA - GABRIELA
32	SIMPALEAN I. IOANA
33	SINCRAIAN M. ADRIAN
34	SOCACIU A. BIANCA
35	STUPAR C. COSMINA SABINA
36	TARCEA I. CATALIN - IONUT

CLASA A XII-A C***diriginta prof. LUCIANA ANDRONIC***

NR. CRT	NUME,PRENUME
1	BACIU C. DENIS - CLAUDIU
2	BELEIU A. CRISTIAN - AVRAM
3	BRASOVIANU V. MARIUS
4	BREJE C. DIANA-CRISTINA
5	COJOCNEAN M. ROXANA MARIA
6	COMAN C. ANDREI CIPRIAN
7	CONDURACHI P. VLAD - ALEXANDRU
8	COSTE V. IONUT - ANDREI
9	CUIBUS T. CORINA-LAURA
10	DEMIAN A. CATALIN BOGDAN
11	DUMITRU ALEXANDRA
12	FARCAS V. HORATIU-GABRIEL
13	GABOR V. CORINA
14	GLIGAN N. VLAD-VASILE
15	HINTENARI O. CRISTINA-GEANINA
16	IEPURE R. ROMANA
17	IUREA M. AMALIA-LORELAY
18	LONEAN M. MARA-PATRICIA
19	LUCACIU G. ADRIAN - GRIGORE
20	MAINO I. MARIA - LUISSA
21	MARGINEAN IOANA DENISA
22	MURESAN A. RALUCA DIANA
23	MURESAN I. ANDA-GIORGIANA
24	MUT C.P. CRISTIAN - ANDREI
25	NICOLAESCU RENATA
26	OPREA V. IULIA-ANDREEA
27	POP A. ADA PAULA
28	POPOVICI L. ALEXANDRU
29	SABAU A. ALEXANDRA ADRIANA
30	SABAU A. LIVIANA ROXANA
31	SIMA VALERIAN
32	SCANAGATTA F. ANDRADA - GEORGIANA
33	TAR S. MIHALY-ANTAL
34	UIFALEAN L. ALEXANDRA MARIA
35	VARRO - SATEANU J. ALEX - DACIAN
36	ZUARI ALESSANDRA

ELEVII BARIȚIȘTI, EUROPARLAMENTARI PENTRU O ZI LA STRASBOURG, ÎN 2015

VIORICA MÂNDRUȚ

Profesoară de fizică

LAURA ZMICALĂ

Profesoară de limba engleză

Elevii Colegiului Național „George Barițiu” din Cluj-Napoca au participat cu o echipă de 24 de elevi din clasele X-XII, coordonată de prof. Viorica Mândruț și prof. Laura Zmicală, la Ziua Euroscola organizată la Strasbourg, în urma calificării între primele 10 echipe din țară, care au participat la competiția Națională Euroscola 2014-2015, organizată de Biroul de Informare în România al Parlamentului European.

Vineri, 13 februarie 2015, elevi din 22 de țări membre ale Uniunii Europene au ocupat locurile europarlamentarilor pentru o zi la Parlamentul European din Strasbourg. Aproximativ 550 de elevi și profesori din statele membre au participat la Ziua Euroscola, care oferă elevilor participanți oportunitatea de a interacționa și de a face schimb de informații, de a

împărtăși opinii, gânduri și idei într-o limbă străină (engleză, franceză sau germană) și de a evidenția importanța cooperării interculturale. În plus, participanții au posibilitatea de a-și face cunoscută școala, regiunea și țara de proveniență, ceea ce aduce o mai mare diversitate și îmbogățește dialogul cultural.

Pentru a facilita participarea activă la proiect, elevii s-au pregătit pentru Ziua Euroscola cu câteva luni înainte și au mers la Strasbourg familiarizați cu temele de discuție. Întocmai ca deputații Parlamentului European, elevii au fost împărțiți în șase grupe de lucru de o importanță egală, fiecare dintre acestea urmând să reflecteze asupra uneia din următoarele teme:

1. **Mediul și energia din surse regenerabile**-Cum să încurajăm o schimbare de comportament? Cum să promovăm dezvoltarea durabilă?
2. **Libertatea de informare și cultura civică**-Care este rolul jucat de mass-media în difuzarea temelor legate de construcția europeană? În ce măsură contribuie mass-media la apariția unei opinii publice critice?
3. **2015 Anul European pentru Dezvoltare**-În ce măsură este responsabilă Uniunea Europeană pentru dezvoltarea țărilor terțe? Criza economică și financiară justifică o diminuare a implicării financiare a Uniunii Europene în dezvoltarea țărilor terțe? Ce tip de sprijin poate oferi Uniunea?
4. **Viitorul Europei**-Ce ar trebui să se schimbe pentru ca Europa să se apropie de idealul vostru?
5. **Migrație și Integrare**-Cum se poate păstra echilibrul unei societăți? Care este minimul de reguli de respectat? Cum trebuie gestionată migrația în regiunea euromediteraneană?
6. **Ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor**-Ce măsuri ar trebui să ia Uniunea Europeană pentru a promova ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor?

Fiecare grupă și-a ales în mod democratic un lider care a prezentat propunerea comisiei de lucru pe tema de discuție, în plenul Parlamentului European, într-un timp limitat. Propunerea a fost apoi supusă dezbaterii și în urma interpelărilor, problemele ridicate au fost lămurite și adâncite și de către ceilalți elevi-eurodeputați. În cele din urmă, toți elevii au avut oportunitatea să voteze, la fel ca parlamentarii. Majoritatea propunerilor au fost aprobate.

Prin participarea la Proiectul Euroscola, elevii au dobândit cunoștințe noi despre instituțiile europene și rolul Parlamentului European în procesul decizional al Uniunii Europene, au fost responsabilizați prin simularea rolului de membri ai Parlamentului European, au fost informați despre necesitatea de a participa la alegerea reprezentanților români în Parlamentul European, și-au dezvoltat abilități de comunicare într-o limbă străină și de lucru în echipă și nu în ultimul rând, s-au simțit apreciați și respectați de către colegii lor din alte țări.

EUROPA CASA NOASTRĂ ÎN COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE BARIȚIU”

VIORICA MÂNDRUȚ

Profesoară de fizică

CRISTINA MOTOCU

Profesoară de limba și literatura română

Europa Casa Noastră este o campanie de informare și comunicare anuală a **Reprezentanței Comisiei Europene în România**, derulată în parteneriat cu **Ministerul Educației și Cercetării Științifice**. Campania este menită să transpună prioritățile de comunicare ale Comisiei Europene în mediul școlar.

Campania își propune drept scop să informeze elevii și profesorii cu privire la proiectul de integrare europeană (istoria, prezentul și viitorul acesteia), prioritățile de comunicare ale Comisiei Europene, dar și informații care îi privesc direct (posibilitatea de a studia și de a lucra în statele membre, implicarea în activități de voluntariat, schimburi între tineri, participarea la internship-uri, implicarea în proiecte comunitare).

Campania de informare **„Europa, casa noastră”** are câteva componente importante: *Vizite în școli, Concursul de proiecte „Lider European”, Ziua Europei.*

Concursul Lider European, dedicat numai elevilor din ciclul liceal, dezvoltat de Reprezentanța Comisiei Europene în România în parteneriat cu Ministerul Educației și Cercetării Științifice, are rolul de a dezvolta abilitățile elevilor de leadership și de a le pune în valoare în contextul unor activități legate de valorile și temele europene.

În anul 2014 s-a derulat cea de-a patra ediție a campaniei, iar proiectele implementate în cadrul concursului s-au putut

încadra într-unul din domeniile: *mediu, social, cultural, artă*. Elevii au organizat, îndrumați de un profesor coordonator, diferite activități, în urma cărora au obținut mai multe informații despre Uniunea Europeană, despre istoria și politicile ei.

Colegiul Național „George Barițiu”, Cluj-Napoca, a participat în cadrul campaniei cu trei proiecte, coordonate de profesoarele Cristina Motocu, Sorina Văcăreanu și Viorica Mândruț, **care s-au clasat între primele 25 de proiecte din țară.**

Grupele formate din câte patru elevi au avut sarcina să identifice o problemă a orașului, a comunității locale și să încerce să o rezolve cu ajutorul unui proiect european.

Profesorii coordonatori au fost câștigătorii unei vizite la *Comisia Europeană din Bruxelles*, unde au participat la conferințe cu teme de interes European: Rolul și funcționarea Comisiei Europene, Responsabilitatea Uniunii Europene privind criza economică, de la stabilitate până la pachetul de investiții, Programele Erasmus+, Prioritățile Noii Comisii, Soluții privind combaterea șomajului în rândul tinerilor și Informații legate de „Teacher’s Corner” și „Youth Information”, intervenții susținute de membrii ai Comisiei Europene, urmate de dezbateri și interpelări din partea participanților.

Pentru profesorii participanți a fost o experiență utilă și plăcută în același timp.

INSPIRAȚII CROMATICE

Elevii clasei a VI-a
Coordonator, **RUS ADRIAN**,
Profesor de desen

PROGRAMUL EUROSCOLA

EDIȚIA FEBRUARIE 2015

Elevele **MARC IULIA**, clasa a XII-a A
SUCIU ROXANA, clasa a XII-a A
SZEKELY DENISA, clasa a XII-a A

Parlamentul European a creat programul „Euroscola” pentru a informa tinerii despre procesul de integrare europeană și pentru a promova participarea lor la construcția Uniunii Europene. Scopul programului este să îi aducă împreună pe elevii de liceu din cele 27 de state membre, oferindu-le ocazia de a afla cum funcționează Parlamentul European, dar și de a se cunoaște între ei, de a învăța despre modul de viață, despre viziunile și așteptările tinerilor din alte state membre ale UE.

Zilele Euroscola sunt organizate în mai multe serii în orașul Strasbourg din Franța la sediul Parlamentului European. Participanții sunt împărțiți în grupuri multilingvistice, interacționând și dezbătând cu coechipierii lor și cu cei din celelalte grupuri într-o altă limbă decât cea maternă, ceea ce reprezintă o bună ocazie de a considera limbile străine nu o barieră, ci mai degrabă o modalitate de înțelegere a problemelor, a opiniilor și a așteptărilor tinerilor din celelalte state europene.

Anul acesta, noi, cei 24 de liceeni barițiști, împreună cu profesorii noștri coordonatori: doamna profesor Mândruț Viorica și doamna profesor Zmicală Laura, am avut nemaipomenita ocazie să ajungem în finala acestui concurs care ne-a oferit tuturor o șansă unică și o experiență de neuitat. Proiectul s-a derulat pe parcursul anului școlar 2014/2015, scopul muncii depuse de elevi fiind o propunere legislativă de succes pe tema combaterii șomajului în rândul tinerilor, realizarea unui raport legislativ și simularea dezbaterii acestuia în Plenul Parlamentului, dar mai ales îmbogățirea cunoștințelor prin acumularea de noi experiențe.

Elevii participanți ai concursului Euroscola 2015 sunt următorii:

- **Bâtea Cristina a XII-a**
- **Beleiu Cristian a XII-a**
- **Condurachi Vlad a XII-a**
- **Hîrlea Bianca a XII-a**
- **Marc Iulia a XII-a**
- **Pelea Ștefan a XII-a**
- **Pescar Cosmina a XII-a**
- **Pop Andreea a XII-a**
- **Pop Cătălin a XII-a**
- **Pura Dan a XII-a**
- **Rusu Anca a XII-a**
- **Suciu Roxana a XII-a**
- **Szekely Denisa a XII-a**
- **Ambrăuș Loriană a XI-a**
- **Andro Diana a XI-a**
- **Avram Cătălin a XI-a**
- **Condor Mara a XI-a**
- **Dodea Valentina a XI-a**

- ***Galanton Darius a XI-a***
- ***Gheorghies Ioana a XI-a***
- ***Ilișiu Tudor a XI-a***
- ***Oltean Raul a XI-a***
- ***Petrușel Diana a XI-a***
- ***Simoc Răzvan a XI-a.***

În cadrul zilei *Euroscola* au avut loc mai multe activități, precum: prezentarea Parlamentului European și a UE de către reprezentanți administrativi ai Parlamentului European, prezentarea fiecărei școli de către unul sau mai mulți elevi aparținători (speakeri România: Avram Cătălin și Marc Iulia), emiterea unui sondaj de opinie cu privire la Uniunea Europeană, dezbaterea construcției europene, desfășurarea jocului *Eurogame* ce constă în completarea unui chestionar pe teme europene de către echipe formate din elevi de naționalitate diferită, discutarea pe grupe a temelor pregătite în prealabil în școli, iar apoi simularea unei ședințe plenare în care purtătorul de cuvânt al fiecărui grup prezintă rapoartele adoptate, înmânarea diplomei *Euroscola* și ascultarea imnului european.

Câteva obiective principale ale călătoriei noastre au fost: Castelul Praga din Praga (Republica Cehă), sediul Parlamentului European din Strasbourg (Franța), arena din Verona (Italia) și Basilica San Marco din Veneția (Italia).

Astfel, datorită efortului depus, am fost premiați cu o zi de neuitat în cadrul Parlamentului European de la Strasbourg și o aventură inedită pe meleagurile altor orașe renumite ale Europei.

MĂESTRIE ARTISTICĂ LA DANTE

Dr. ALEXANDRU LASZLO

Profesor de italiană

Hipotipoza este un procedeu literar constând în prezentarea de imagini expresive, uneori prin acumulare de detalii neobișnuite. Cu ajutorul ei se conferă aspect concret unei idei abstracte. Quintilian considera hipotipoza o descriere atât de vie, prin intermediul limbajului, încât ne creează impresia că vedem obiectele, ne transformă din ascultători ai textului în spectatori. Umberto Eco a trecut în revistă diversele ei variante: există “hipotipoze *prin denotație* (ca atunci când se afirmă că între un loc și altul există o distanță de douăzeci de kilometri), *prin descriere detaliată* (ca atunci când se spune despre o piață că are o biserică pe dreapta și un palat vechi pe stînga – dar tehnica respectivă poate atinge stadii de extremă minuție și rafinament, cum se întâmplă în anumite pasaje din Robbe-Grillet), *prin enumerație* (și să ne gândim la catalogul oștirilor de sub zidurile Troiei, oferit de Homer în *Iliada*, sau la catalogul cu adevărat bulimic al obiectelor din bucătăria lui Leopold Bloom, în penultimul capitol din *Ulysses*), *prin acumulare de evenimente sau personaje*, care produc viziunea spațiului unde se petrec aceste lucruri (și se pot găsi excelente exemple la Rabelais)” (vezi *A spune cam același lucru*, ed. rom., p. 199).

Să urmărim în continuare felul cum Dante s-a slujit, în Evul Mediu, de virtuțile acestui instrument retoric. Cîntul XXIII al *Purgatoriului* e ocupat de sufletele celor ce-au păcătuit prin lăcomie. La început se-aude doar cîntecul unui psalm de gloriificare a lui Dumnezeu, amestecat cu hohote de plîns. Îndată mai apoi, cum se mișcă peregrinii îngîndurați și, văzînd pe drum lume necunoscută, o privesc și trec mai departe, astfel venea destul de grăbită în urma celor trei poeți (Dante, Virgiliu și Stațiu) o mulțime tăcută și pioasă, îi privea și trecea înainte. Fiecare avea ochii înfundați și întunecați, era galben la față și așa de slab că pielea i se prelingea pe oase.

16. “*Sì come i peregrin pensosi fanno,
giugnendo per cammin gente non nota,
che si volgono ad essa e non restanno,
19. così di retro a noi, più tosto mota,
venendo e trapassando ci ammirava
d’anime turba tacita e devota.
22. Ne li occhi era ciascuna oscura e cava,
palida ne la faccia, e tanto scema
che da l’ossa la pelle s’informava.*”

Protagonistul medita: nu cred că s-a făcut atât de scheletic Eresiton, de la nemîncare, când s-a temut mai mult. (Conform mitologiei, fiindcă a tăiat un arbore sfînt, Eresiton a fost pedepsit să sufere o foame cruntă. După ce-a mîncat tot ce i-a ieșit în cale, s-a hrănit cu propria sa carne.) Și Dante se gîndea în sinea lui: așa arătau și evreii ce-au pierdut Ierusalimul, pe cînd Maria lui Eleazar și-a devorat copilul. (Potrivit lui Flavius Iosephus, pe vremea cînd romanii au asediat Ierusalimul, locuitorii cetății au suferit o penurie atât de cruntă, încît o femeie și-a mîncat propriul copil.)

25. “*Non credo che così a buccia strema*

*Erisittone fosse fatto secco,
per digiunar, quando più n'ebbe tema.
28. Io dicea fra me stesso pensando: «Ecco
la gente che perdè Ierusalemme,
quando Maria nel figlio diè di becco!».*

Ochii celor lacomi păreau niște inele goale, lipsite de pietrele scumpe: cine citește pe chipul oamenilor cuvîntul OMO, lesne-ar fi recunoscut aici “M”-ul. (După o idee medievală, pe fața unei persoane cei doi ochi reprezintă literele “O”, iar nasul, sprîncenele și oasele obrazului vin să formeze litera “M”. Așadar ochii păcătoșilor erau așa înfundați în orbite, încît ieșeau în evidență oasele dimprejur.)

*31. “Parean l’occhiaie anella senza gemme:
chi nel viso de li uomini legge «omo»
ben avria quivi conosciuta l’emme.”*

Hipotipoza care pictează suferința extremă – transmisă de profilul scheletic al păcătoșilor lacomi – se concentrează în imaginea ochilor adînciți în găvane. Focalizarea e înlesnită de conturul familiar al lui “M”, suprapus peste cei doi “O”. Grafia alfabetului consolidează imaginația, în trasarea chipului descărnat.

Proiecția obsedantă a celor doi ochi scufundați în orbite este prefigurată de o gradație stilistică. Ritmul expresiei este dual. Păcătoșii din alai privesc și nu se opresc (“*si volgono*”, “*non restanno*”), venind și trecînd (“*venendo e trapassando*”), mulțimea de suflete e tăcută și pioasă (“*tacita e devota*”), osîndiții au privirea înfundată și întunecată (“*oscura e cava*”), iar fața lor e palidă și slabă (“*palida ne la faccia, e tanto scema*”). Poveștile mitologice reamintite sînt în număr de două: cea a lui Eresiton și cea a Mariei lui Eleazar. Figura retorică prin intermediul căreia conceptul este divizat și exprimat prin două elemente asemănătoare, legate prin conjuncția “și”, se numește **hendiadă**. Trebuie subliniată structura copioasă a hendiadei, care în aceste pasaje include o pereche de verbe la indicativ prezent, o pereche de verbe la gerunziu și două perechi de adjective, care se prelungesc într-o pereche de întîmplări tragice evocate.

Complexitatea retorică a întregului pasaj intră în rezonanță cu ciudățenia rimei: “**Ierusalemme – gemme – emme**”. Asistăm la o involuție succesivă, de la Ierusalim, punctul de referință al creștinismului (virtutea spirituală), la pietrele prețioase pierdute (bogația materială) și pînă la “M” (o simplă caricatură de literă, întipărită pe obrazul înfometat). Rima e structurată de fapt într-un joc de cuvinte, cu prescurtarea progresivă a lexemului – ca o sugestie a prăbușirii în păcat a omului lacom, cu deprivarea treptată de bunurile spirituale și de cele materiale, din cauza poftelor nesăbuite.

Hipotipoza precedată și pregătită de o bogată serie de hendiade este în măsură să ne demonstreze încă o dată uimitoarele capacități artistice ale lui Dante Alighieri. Marele poet italian ne prezintă, în versurile sale, nu doar învățămintele morale în care crede, ci și bogăția instrumentelor estetice cu ajutorul cărora ne cucerește.

OMAGIU ADUS LUI GEORGE ENESCU 60 DE ANI ÎN 6 ZILE

Eleva **LUNGU DIANA DANIELA**, clasa a XI-a B

Profesor coordonator **MARIA LEȘE**

George Enescu s-a născut la data de 19 august 1881 în Liveni (azi George Enescu), județul Botoșani, și a decedat în data de 4 mai 1955 la Paris, Franța. Enescu este considerat cel mai important muzician român, fiind de-a lungul vieții sale compozitor, pianist, profesor și dirijor. Talentul său deosebit s-a manifestat foarte devreme, la vârsta de 4 ani începând să cânte la vioara, iar la 5 ani susținând primul său concert. În 1888 își începe studiile muzicale la Viena, după care le va continua la Paris. Faima i se răspândește în întreaga Europă, cu ocazia susținerii unei multitudini de concerte în străinătate. Cele mai însemnate opere ale sale sunt “Oedip” (operă dramatică și muzicală, dedicată soției sale, Maria Tescanu Rosetti), “Simfonia nr.1”, “Simfonia nr.2”, “Simfonia nr.3”, “Rapsodia română”, “Poema română”, și multe alte lucrări orchestrale, de camera, pentru pian etc.

Elevii Colegiului Național “George Barițiu” din clasele a XI-a B, respectiv a XI-a C au organizat o expoziție privitoare la viața și operele marelui artist, Enescu. Expoziția, reprezentând un omagiu cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la decesul artistului, a fost amplasată în holul central al liceului în decursul unei săptămâni (perioada 30

aprilie-8 mai 2015), timp în care atât elevii, cât și cadrele didactice au putut analiza în deaproape frumoasele creații. Implicarea elevilor a fost îndeosebi o implicare emoțională, conturată de admirație și mândrie la adresa lui Enescu. Evenimentul le-a dat oportunitatea de a conștientiza importanța națională, faima și contribuția lui Enescu pentru poporul român, desemnând principala mândrie a națiunii noastre.

Astfel, pentru câteva zile, trecutul a devenit prezent, George Enescu fiind la rândul lui prezent în sufletele noastre, constituind un model demn de urmat, care are puterea de a ne deschide noi porți spre viitor, precum o forță supremă care ne luminează calea.

Scriu aceste rânduri cu o bucurie enigmatică în suflet. Poate am ridicat un semn de întrebare la adresa cititorilor. Pentru mine, Enescu este viu prin muzica sa, prin simplul fapt că a existat, și va fi mereu viu prin mine.

Pot afirma cu tărie că am o legătură specială cu marele artist deoarece bunicii mei viețuiesc în vecinătatea satului lui Enescu. Sunt mândră că sunt moldoveancă, din aceeași esență cu marele muzician român, și port cu demnitate onoarea de a scrie despre el. Uneori, merg în vizită la casa părintească a lui George Enescu, este un loc miraculos! Acea tentă care

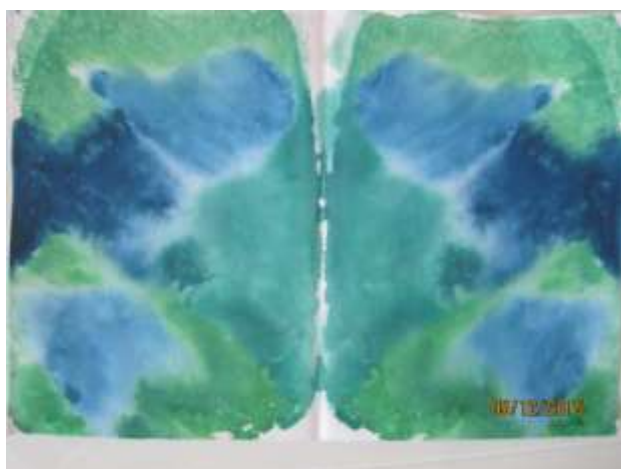
duce spre vremurile de demult, situl moldovenesc, verdețea din împrejurimi și zăpușeala verii îmi fixează o singură imagine în minte : Enescu, stând pe prispa casei din Liveni, cu o pană de păun, deasă și viu colorată în mână, gânditor, scriindu-și cu multă tenacitate și dăruire operele muzicale, pentru ca eu, astăzi, să am onoarea de a așterne pe hârtie, și în suflet, aceste cuvinte, pline de emoție și simțământ.

INSPIRAȚII CROMATICE

Elevii Colegiului Național *George Barițiu*

Coordonator, **RUS ADRIAN**,

Profesor de desen

ACTIVITĂȚI INTERCULTURALE ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE LA ȘCOLARII DE VÂRSTĂ MICĂ

IRINA-ANDREEA CHIRCEV

Profesor de limba engleză

În momentul de față, educația elevului pentru viață reprezintă o prioritate pentru învățământul românesc. Fenomene precum: globalizarea, progresul tehnologic și accesul liber al românilor în diferitele țări ale Uniunii Europene au dus la intensificarea schimburilor sociale, comerciale și culturale în interiorul Uniunii Europene.

Pe plan educațional, diversitatea culturală la care sunt expuși elevii influențează tendințele managementului curricular astfel încât dezvoltarea competenței interculturale reprezintă calea de acces pentru o integrare de succes în societate. Prin urmare, abordarea demersurilor didactice dintr-o perspectivă interculturală a devenit o necesitate în rândul profesorilor.

Pentru început, se impune o scurtă caracterizare, pe de-o parte, a participanților la actul educațional de tip intercultural la nivel primar, și a didacticii predării limbii engleze, pe de altă parte. Cucoș descrie profesorul care promovează educația interculturală ca fiind caracterizat de: modificări de atitudini, concepții, mentalități, convingeri; revalorizarea normelor, modelelor și trăirilor socio-culturale de natură morală, politică, științifică; reorientarea raționamentelor și judecăților valorice, învățarea unui nou comportament interpersonal și învățarea unor noi stiluri interacționale, învățarea unor noi strategii de autocunoaștere și intercunoaștere, capacitatea de a valorifica toate aceste caracteristici proprii și de a le propune ca noi referințe și elevilor; (Cucoș, 2000, p.205)

În ceea ce îi privește pe școlarii de vârstă mică, aceștia învață diferit față de elevii de gimnaziu și de liceu întrucât aceștia învață din ceea ce văd în jurul lor, în familie, la școală, prin jocuri, cântece, sau chiar prin imitația unor comportamente observate la adulți. Harmer subliniază faptul că școlarii de vârstă mică: înțeleg cu dificultate noțiuni abstracte, înțeleg noțiuni nu doar în urma explicației, așa cum se întâmplă la elevii mai mari, ci mai degrabă ca rezultat a ceea ce văd. aud, și mai ales ating; prezintă un entuziasm pentru învățare și o curiozitate despre lumea înconjurătoare; școlarii de vârstă mică sunt dornici să vorbească despre ei și răspund pozitiv la activitățile de învățare care se bazează pe viețile lor; (Harmer, 2007, p. 82)

Profesorii de limba engleză sunt privilegiați deoarece majoritatea produselor curriculare folosite de aceștia sunt elaborate dintr-o perspectivă interculturală. De asemenea, accentul cade nu doar pe transmiterea cunoștințelor teoretice elevului, ci pe dezvoltarea competenței acestuia de a folosi noțiunile învățate într-un context social și cultural. Spre deosebire de didactica tradițională a predării limbii engleze, didactica modernă vizează o abordare didactică comunicativă. Cadrul European Comun de Referință al Limbilor Străine, elaborat de Consiliul European întruchipează această abordare comunicativă evidențiind totodată importanța “conștiinței interculturale”, a “competențelor interculturale”, și a “competenței existențiale”.

Cu toate că educația interculturală are loc cu precădere prin intermediul activităților extrașcolare, în timpul așa numitei „Săptămâna Altfel”, considerăm că programele disciplinei limba engleză oferă șansa profesorilor să predea limba engleză dintr-o perspectivă interculturală. Printre activitățile care pot îmbogăți cunoștințele dobândite la limba engleză și care urmăresc dezvoltarea competențelor interculturale sunt:

Nume activitate	Conținuturi parcurse	Obiective
1. Ateliere de creație:		
- confecționarea de felicitări	- cultură și civilizație (obiceiuri și tradiții din România și Marea Britanie)	- să respecte tradițiile și obiceiurile altora și să le sărbătorească
- compunerea de scurte poezii despre monumente din orașul natal/ din orașe europene pe care ar dori să le viziteze	- copilul și lumea înconjurătoare (orașul natal, orașul european pe care ar dori să îl viziteze)	-să dezvolte competențe de orientare în orizontul local și îndepărtat
- confecționarea de figurine de hârtie folosind tehnica Origami	- animale - diverse obiecte aparținând lumii înconjurătoare a copilului	-să dezvolte spiritul artistic -să dezvolte abilitățile practice -să familiarizeze elevii cu tehnica origami, o artă puternic înrădăcinată în tradiția japonezilor
2. Citirea/ vizionarea unor povești tradiționale	-lumea fantastică (personaje de basm, desene animate)	-să faciliteze transferul cultural între diferitele culturi și mentalități -să dezvolte competențe de receptare a textului scris
3. Cântece	-toate temele propuse în programă	-să dezvolte vocabularul -să prezinte aspecte culturale specifice Angliei/ țărilor din Uniunea Europeană
4. Piese de teatru	-lumea fantastică	-să valorifice potențialul artistic al elevilor -să dezvolte competențele de comunicare, scenice, sociale, etc...
5. Memorarea de proverbe (cu elevi de clasa a IV-a)	-în funcție de conținutul unității de învățare, profesorul alege proverbul potrivit	-să faciliteze transferul cultural între diferite culturi și mentalități -să stimuleze gândirea critică și creatoare
6. Proiecte Etwinning	-toate temele propuse în programă	-să dezvolte competențe de comunicare cu copii din alte țări -să promoveze schimbul de experiențe
7. Mici dialoguri / jocuri de rol pe teme de interes	-toate temele propuse în programă	-să imite situații cu care elevul ar putea să se confrunte -să dezvolte competențe de comunicare și sociale -să pregătească elevul pentru întâmplări din lumea de zi cu zi

Analizând activitățile descrise mai sus, putem conchide că predarea limbii engleze prin activități menite să dezvolte competența interculturală a elevilor contribuie semnificativ la integrarea acestora în contextul diversității culturale cu care se confruntă societatea actuală. Parcurgând astfel de activități, elevii vor reuși să cunoască și să înțeleagă diferite culturi, ei vor înțelege cât de importantă este apartenența noastră la Uniunea Europeană. Vor reuși să comunice cât mai fluent în limba engleză, dar în același timp vor experimenta întâmplări menite să le dezvolte anumite competențe europene, printre care toleranța față de diversitatea culturală și lingvistică a oamenilor aparținând unor țări diferite, libera exprimare a opiniilor, apartenența la o uniune democratică și europeană în ciuda diferențelor de ordin etnic, economic și / sau social.

Bibliografie:

Cucoș, Constantin, (2000). *Educația. Dimensiuni culturale și interculturale*. Iași: Editura Polirom.

Harmer, Jeremy, (2007). *The Practice of English Language Teaching*. Essex: Longman.

TRĂISTUȚA CU POVEȘTI

Curs opțional

IOANA GHIRAN

Profesor pentru învățământul primar

Formarea și cultivarea gustului pentru citit, pentru lectură, reprezintă unul din obiectivele fundamentale ale orelor de limbă și literatură română și implicit a disciplinei opționale „Literatură pentru copii”.

Fiind un obiect din aceeași arie curriculară cu limba și literatura română, prin lectură elevii sunt conduși să descopere conținuturi și forme ale realității exprimate într-o multitudine de modalități de expresie, să le asocieze unele cu altele, ceea ce le permite copiilor să-și extindă astfel aria cunoașterii. Să nu uităm că această disciplină opțională formează capacități de receptare și de exprimare orală și scrisă, cultivă creativitatea literar-artistică și dezvoltă latura moral-estetică a personalității elevilor.

Astfel „Literatură pentru copii” intră în categoria disciplinelor opționale preferate de învățători, părinți și elevi, datorită numeroaselor sale valențe instrumentale, formative și informative.

Competențele vizate sunt cele recomandate de programele școlare elaborate de ministerul educației: **Dezvoltarea capacității de receptare și de explorare a unui text literar:** *Să citească în ritm propriu un text dat, Să desprindă informații de detaliu dintr-un text literar, Să manifeste interes pentru lectura unor texte variate și pentru procurarea cărților adecvate vârstei lor.* **Formarea și dezvoltarea capacității de exprimare orală/scrisă, folosind limbajul literar:** *Să prezinte/analizeze conținutul textului (în versuri/proză) citit, Să integreze cuvinte/expresii literare din textul studiat în enunțuri proprii, Să prezinte opinii despre personajele întâlnite în textul citit, Să manifeste independență în comunicarea orală.* **Dezvoltarea și cultivarea creativității literar-artistice:** *Să elaboreze texte scurte în versuri/proză pe temă sugerată sau la alegere, Să participe activ în acțiunile literar-artistice organizate de învățător la sfârșitul fiecărei unități de învățare, Să-și dezvolte tipurile de inteligență pregnante prin soluționarea sarcinilor corespunzătoare acestora.*

Pentru obținerea acestor deziderate am propus texte accesibile prin simplitatea și claritatea tematicii, a structurii compoziționale, a mijloacelor de expresie ce pot fi îmbogățite cu exerciții variate, cu dificultate crescândă, menite să-i surprindă pe elevi cu mecanismele corecte ale limbajului și înțelegerea progresivă a textului literar, trecând de la caracterul reproductiv al învățării, la aspectul productiv al acesteia. Consider că lecția de literatură pentru copii trebuie să fie o permanentă strădanie de a-l învăța pe elev cum să învețe, cum să privească cartea ca pe un minunat și statornic prieten, ca pe un real instrument de lucru.

Am încercat să răspund preocupărilor și intereselor, particularităților dezvoltării psihice a copiilor la această vârstă propunând activități cultural-artistice cu cartea precum: șezătoare literară, medalion literar, teatru de marionete, diferite jocuri didactice, concursuri pe teme literare, expoziție de creație plastică, activități care vin să completeze universul copilăriei, invitând la inedite corelații intra-și interdisciplinare.

Probele de evaluare scrisă sau orală, concursurile literare dezvoltă spiritul de competiție a elevilor, capacitățile de comunicare, de cooperare și evaluative ale elevilor. Pentru reușita deplină a acestor activități, voi avea o atitudine încurajatoare față de elevi. Prin aprecieri pozitive voi stimula spontaneitatea și inițiativa elevilor, creând o curiozitate neobosită, o prospețime a imaginației și acele stări pozitive necesare pentru antrenarea acestora în rezolvarea sarcinilor propuse.

GHEORGHE ȚIȚEICA – O PERSONALITATE REMARCABILĂ

ELENA COȚA

Profesoară de matematică

*"Lumea matematică este o lume ideală,
în care domnește o ordine și o frumusețe cristalină"*

Gheorghe Țițica s-a născut în 1873, la Turnu Severin.

Tot aici urmează școala primară, iar la zece ani pleacă la Craiova, la Liceul Carol I, ca bursier. Aici, în ciclul superior al liceului, publică articole în *Revista Școalei*, pe teme de matematică, critică literară și filosofie și se remarcă prin seriozitate și rezultate foarte bune la toate materiile.

După examenul de bacalaureat, este admis la Școala Normală Superioară din București, urmând, la Universitate, secția de matematică. Aici îi are ca profesori pe Spiru Haret, David Emanuel și Constantin Gogu. Își ia licența în matematică în anul 1895, iar în toamna anului 1896 este trimis la Ecole Normale Supérieure din Paris. După trei ani promovează în mod strălucit licența în matematică și tot aici își susține teza de doctorat în domeniul geometriei diferențiale a suprafețelor, cu titlul *"Despre congruențele ciclice și*

sistemele triplu conjugate", avându-l ca îndrumător pe marele savant al vremii, Gaston Darboux. După susținerea tezei de doctorat, se întoarce în țară și, în același an, 1899, își începe activitatea la Universitatea București. Își reia activitatea la *Gazeta matematică* cu care a colaborat încă de la înființarea ei, din 1895, își continuă activitatea de cercetare, publicând în reviste de specialitate ale vremii.

În 1903, este numit profesor titular de geometrie analitică și trigonometrie sferică la Secția de matematici a Universității din București, iar în 1927 este numit profesor de matematică la Școala Politehnică.

La 01.05.1913 a fost ales membru activ al Academiei Române, iar mai târziu este ales secretar general al acesteia, funcție pe care o deține timp de două decenii. La Congresul Internațional de Matematică de la Toronto (1924), este numit președinte al secției de geometrie; de asemenea, la congresele de la Zürich (1932) și Oslo (1936), iar între anii 1926 și 1930 este profesor invitat la Sorbona și la Universitatea din Roma și Bruxelles. Este membru corespondent al Academiei de Științe de la Maryland (SUA), în 1930, iar în 1943, membru al Societății Regale de Științe de la Liège și, în același an, a fost proclamat *Doctor honoris causa* al Universității din Varșovia. În tot acest timp, își continuă activitatea în țară, ca profesor la Universitate și la Politehnică, la *Gazeta matematică* și la revista *Natura*, revistă de răspândire a științei, pe care a înființat-o împreună cu G. G. Loginescu în 1905 și la care scrie articole până la sfârșitul vieții.

În matematică, numele său rămâne legat de întemeierea unui nou domeniu al matematicii, geometria diferențială afină, și a unor rețele și suprafețe care în literatura de specialitate îi poartă astăzi numele.

Prof. Elena Coța

Bibliografie: Gheorghe Țițica, *Probleme de geometrie... și dincolo de ele*, Editura Sigma, București, 201

ȘTIINȚA... ALTFEL

TEHNOLOGIE ECO LA SCARĂ NANO

Elevele **BADIU ANA-MARIA, PAȘCALĂU ȘTEFANIA IOANA, SOPON VIOLETA, ȘANDOR MARCIANA RALUCA**, clasa a X-a B
Profesor coordonator **VIORICA MÂNDRUȚ**

Tehnologiile moderne aplicate în toate domeniile vieții sunt inspirate din inimaginabila comportare a naturii. În ultimii ani, datorită descoperirilor realizate în laboratoare de către oamenii de știință, tehnologia viitorului este nanotehnologia. Nanotehnologia este un termen colectiv pentru dezvoltările tehnologice la scară nanometrică, tehnologii menite să imite natura, viața și tot ce înseamnă evoluție pentru omenire. În sens științific, nanotehnologia este orice procedeu care se bazează pe capacitatea de a construi structuri chimice, fizice, sau biologice complexe, care respectă specificații la nivel atomic și molecular, folosind procedeul de sinteză mecanică.

Nanotehnologii implementate în practică:

- lacuri de automobile cu calități superioare;
- oglinzi retrovizoare care nu orbesc;
- ferestre auto pe care apa nu condensează;
- ferestre transparente pe tavanul auto care produc [curent electric](#); altele care se întunecă după dorință;
- îmbunătățirea proprietăților materialelor de lucru;
- substanțe [adezive](#) care, supuse acțiunii microundelor, permit dezlipirea imediată a două piese metalice;
- [pneuri](#) auto cu calități îmbunătățite prin reducerea frecărilor interne.

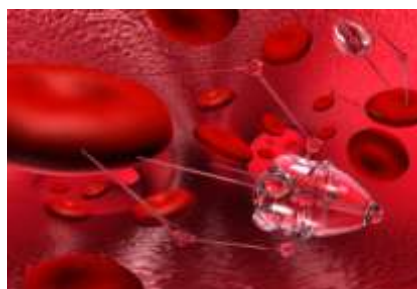
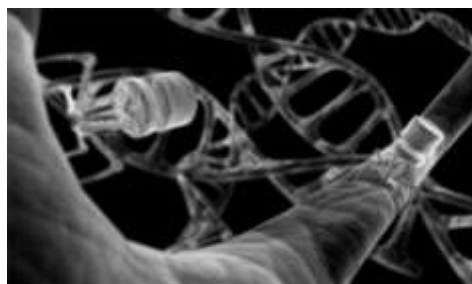
Naniții vor fi utilizați în medicină, ei putând fi programați să înlocuiască celulele bolnave. Problema omenirii va fi pe mâna cărui "om de știință" va pica.

Nanotehnologia în medicină

Medicii se confruntă adesea cu problematica executării unor operații complexe de micro-chirurgie pentru repararea vaselor de sânge, pentru transplanturile de țesut sau pentru reatașarea membrilor secționate. Întrucât astfel de proceduri sunt foarte complicate, chirurgia se dovedește rareori soluția optimă, având un caracter prea invaziv și destule limitări.

În curând însă, sistemul medical și mai ales cel chirurgical și-ar putea modifica stilul de abordare, spre tehnologia nano, cea care va permite prestarea celor mai sinuoase sarcini medicale prin controlarea telecomandată a unor mecanisme robotice minuscule, capabile să călătorească prin corpul omenesc, să diagnosticheze afecțiuni și să le trateze.

La Universitatea Tonhuku din Japonia, inginerul Kazushi Ishiyama și grupul său de cercetare au proiectat mici spirale rotative electronice, capabile să înnoate prin fluidul celor mai subțiri vene organice. La nevoie, aceste dispozitive pot chiar penetra anumite tumori

pentru a le suprima și pot livra substanțe medicale către anumite țesuturi și organe. Grație dimensiunilor reduse, nanoboții pot fi injectați în organism cu ajutorul unei seringi standard cu ac hipodermic, odată intrați în sistem reacționând impulsurilor exercitate cu ajutorul unui câmp magnetic și al unei telecomenzi.

Nano Doctorul

Cum ar fi să putem înghiți un doctor mic de tot, care să poată călători prin sânge până la orice celulă bolnavă a corpului? Nanodoctorul s-ar putea pricepe la toate: să ofere medicație, să extirpe tumori, să facă analize și să „pună umărul” la reconstrucția țesuturilor distruse accidental. Deși pare ficțiune, acești roboți medicali pot fi realizați prin nanotehnologie.

Pastilele nanocancer

Pentru a ucide celulele canceroase fără să fie afectate cele sănătoase, medicii au inventat metoda “calului troian nanometric”. Calul este o porțiune de ADN (dendrimer), care are la capete două grupuri de atomi. Un capăt va fi “înglobat” de celula canceroasă, pentru că are câțiva atomi așezați exact ca cei din membrana ei. Cel de-al doilea capăt, care conține substanța fluorescentă, rămâne suspendat în afară, precum o antenă.

Invenții posibile datorită nanotehnologiei

Pliculețe de ceai care purifică apa în care sunt scufundate, haine antipoluare sau drumuri care se încălzesc singure; sunt doar câteva aplicații ale nanotehnologiei.

Economia mondială așteaptă, de pildă, de mult soluții la criza de apă potabilă care afectează milioane de oameni, la poluarea cauzată de fabrici și mașini ori la perturbarea transporturilor în condiții de iarnă.

Nanotehnologii imaginabile în viitor

- faruri auto eficiente;
- lacuri de automobile care-și pot schimba culoarea;
- caroserii de automobile, precum și aripi de avion care-și pot modifica forma după cerințele [aerodinamice](#) momentane;
- amortizoare auto la care [vâscozitatea](#) lichidului se lasă reglată instantaneu după necesități;
- motoare fără uzură/frecări; motoare cu consum redus de [combustibil](#);
- catalizatoare și acumuloare auto mai eficiente;
- ferestre auto care se pot întuneca după dorință;
- materiale ușor de întreținut, de exemplu, stofe care nu se murdăresc, nu se îmbâcsesc, nu prind miros sau nu se udă;
- noi metode de fabricare a [LED](#)-urilor, pentru mărirea eficienței și durabilității;
- [computerul](#) molecular.

Bibliografie:

www.businessmagasin.ro/sase-inventii-incredibile

www.acvilaortodoxa.wordpress.com/2013/06/21/nanotehnologia

<http://www.descopera.ro/>

<http://www.wikipedia.org/>

MODELE MATEMATICE DEDICATE NONVIOLENȚEI

Eleva **GHEORGHIȘ IOANA**, clasa a XI-a B

Profesor coordonator **ELENA COȚA**

Iluministul francez François-Marie Aroue, cunoscut sub numele de Voltaire, definește pionul filosofiei, respectiv filosoful, cu aserțiunea *“Filosof – un iubitor al înțelepciunii, care este Adevărul”*, relevând deopotrivă conexiunea filosofie-adevăr, o conexiune existențială a cărei formă vie o ia nimeni altul decât Pitagora, filosof și matematician grec. Această faptură care întruchipează două poluri existențial-vitale ale umanității înseși semnalează *“Îndepărtată-vă cu respect de omul care chibzuiește. Gândirea e un lucru sfânt.”*

Plecând de la acest imperativ, constatăm că rațiunea, alături de attributele divinității, intră într-o corelație care vizează adevărul pur, așadar rațiunea deține un rol primordial, ca respect, ca importanță, pe scară axiologică.

Alături de rațiune așezând pacea, capodoperă a rațiunii precum spune Hermann Joseph Muller, obținem ecuația cea mai firească a relațiilor interumane, precondiție a propășirii spiritualității și a tuturor celorlalte valori umane.

După cum ați observat, am obținut două enunțuri matematice consolidate prin operația adunării, respectiv *“rațiunea + attributele divinității = respect + importanță”* și *“rațiune + pace = firescul relațiilor interumane”*. Ambele enunțuri conțin un element comun, adică *“rațiunea”*. Rațiunea este prin excelență calitatea superioară a ființei umane de a traduce abstractul în realitate. Să spunem că realitatea este visul ființelor umane. De ce avem nevoie pentru a îndeplini acest vis? Eu spun că e nevoie doar de trei elemente: o calitate, un efort, o rugăciune. Alegem astfel calitatea ca fiind perfecțiunea, efortul perseverența, iar rugăciunea fiind matematica. Efectuând din nou o relație între cei trei termeni ai realității, obținem enunțul următor: *perseverență + matematică = perfecțiune*.

Astfel visul, respectiv realitatea, devine realitate.

De ce am constatat că matematica este rugăciunea rațiunii? Analizând calitatea rugăciunii ca vehicul al fezabilităților necesar- umane și spirituale, constatăm că matematica, în toată aria ei de aplicabilitate este la rândul ei vehiculul logicii, fezabilitatea necesar-umană și spirituală a conexiunilor perceptiv- reale. Matematica îndeplinește deci rolul de filtru al stimulilor informaționali având în vedere clarificarea lor conform codului moral adecvat.

Dar haideți să analizăm un domeniu contrar moralității, un domeniu opozant pentru a pune în valoare calitățile rațional-spirituale ale matematicii, să analizăm originile morale ale violenței. Este corect însă să spunem că violența poate avea o origine în moralitate? Violența, intrus al bunei conduite și al demersurilor pașnice este oare morală? Bineînțeles că nu. Infirmăm astfel ipoteza potrivit căreia violența are origini morale. Violența nu este morală, violența este degradantă. Umanitatea este alterată de violență, stagnând și mărginind rațiunea, încoronând instinctele, catalizând furtuna verbală, potopul agresivității, uraganul conflictelor; ca adagiul la toate acestea, o personalitate contemporană ca Mariana Fulger spune că atunci *“Când rațiunea tace, vorbesc instinctele.”*

Să luăm deci, drept îndemn cuvintele filosofului stoic roman Lucius Annaeus Seneca, gânditor care spune că *“Dacă vrei să-ți supui totul, supune-te rațiunii, dacă te va stăpâni rațiunea, vei stăpâni pe mulți.”*

Când în talerele unei balanțe se află de o parte și de alta cei doi protectori ai temperamentului, și anume gândirea și judecata, căile de combatere a abaterilor violente, se echilibrează datorită lor. *“Matematica este”* deci *“judecătorul suprem; nu există recurs față de deciziile sale.”* (Tobias Dantzig). Antrenându-ne rațiunea, nu vom cădea pradă ispitei impulsurilor primare de auto-apărare. Învățând matematică, vom învăța să gândim, așa cum afirma Grigore Moisil.

Având toate aceste aspecte în vedere, putem întocmi un set de dogme ale umanității după cum urmează: să nu “cântăm prohodul” relațiilor umane, să fim noi pilonii de susținere ai acestei calități rațional-afective, să “propovăduim” o afectivitate solidară celui de lângă noi, să promovăm deci nonviolența, deoarece „*Nu există nici o cale către pace, pacea este calea.*” (Abraham Johannes Muste).

Un om fericit + un om fericit = doi oameni fericiți, deci implicit mai mulți oameni fericiți. Ajută-mă pe mine, ajută-te pe tine, pe noi să păstrăm calea rațiunii.

FII INTELIGENT, NU FI VIOLENT!

INSPIRAȚII CROMATICE

MARIUS CRISTIAN MOTOCU, clasa a II-a B
Școala Gimnazială *Ioan Bob*,
Cluj-Napoca

PROGRES TEHNOLOGIC ȘI ECOLOGIE

Elevele **RUSU ANCA, SEKELY DENISA,**
SUCIU ROXANA, clasa aXIIa A

Profesor coordonator: **VIORICA MÂNDRUȚ**

1. Introducere în nanotehnologie

Secolul XXI este supus tot mai frecvent unei serii de transformări de anvergură, care cuprind atât domeniul științelor naturii, cât și cel social, economic și uman. Trăim într-o societate care tinde tot mai mult spre globalizare, prin intermediul schimburilor comerciale bazate pe procesele avansate, ce înglobează ultimele inovații ale științei și tehnologiei.

Astfel această transformare, are un impact nemaipomenit asupra mediului, sănătății, dezvoltării demografice și sociale și mai ales asupra consumului de energie, care este tot mai ridicat.

Urmările sunt de altfel foarte grave, de neimaginat altădată: reducerea combustibililor fosili, o serie de noi tipuri de boli și epidemii, încălzire globală, stres la un nivel mai înalt, modificări drastice ale mediului din cauza noxelor și deșeurilor, dispariții de specii, etc.

În urma acestor dezastre pe care le resimțim, ajungem adesea să ne punem anumite întrebări: Cum trebuie să acționăm? Ce soluții putem găsi pentru surse noi de energie și combustibili? Ce putem face cu deșeurile? Cum vindecăm bolile incurabile? Ce soluții ne oferă evoluția științei și a tehnologiei? Un răspuns actual este nanotehnologia și dezvoltarea acesteia, la orice scală de globalizare a societății.

Nanotehnologia este rezultatul științelor interdisciplinare din secolul XX, ea a dat naștere unor noi domenii de cercetare de neimaginat în urmă cu câteva decenii. Mai exact, putem să o numim știința materialelor a căror proprietăți depind de dimensiune (de ordinul nanometrilor/ 10^{-9} m) și ale cărei aplicații,

le regăsim și în ramuri ce vizează mediul.

2. Nanotehnologia și clădirile verzi

Potrivit unui studiu al Forumului Tehnologiilor Verzi, nanotehnologia poate fi folositoare în ceea ce privește construcția “clădirilor verzi”, deoarece reduce atât energia folosită cât și costurile.

Astfel se consideră că pentru “înverzirea” acestor clădiri se pot folosi resurse precum energia solară sau materiale structurale izolante. Se crede că o îmbinare a celor două domenii, nanotehnologia și construcțiile verzi, ar duce la progrese pentru ambele piețe. Experții nanotehnologiei sunt abia la începutul unei colaborări cu arhitecții, care ar putea duce la avantaje atât economice cât și în protecția mediului.

3. Nanotehnologia în curățenie

Pentru o viață mai ușoară și mai puțin poluantă pentru mediu, s-a introdus folosirea nanotehnologiei în diverse produse de curățare.

Experții nanotehnologiei cercetează utilizarea nanoparticulelor în săpun, astfel încât acesta să devină mai eficient și mai puțin dăunător pentru mediu. Un exemplu concret ar fi cel al "EnviroSanProducts", care oferă un produs numit "Solution 2000". Acesta are în compoziția sa nanoparticule organice, micle, care variază ca mărime între 1 și 4 nanometri în diametru.

O parte dintre aceste micle se axează moleculelor de grăsime, formând o legătură între toți

atomii de pe o suprafață murdară. În urma acționării miclelor se poate șterge cu ușurință suprafața, astfel curățenia devine ceva mult mai plăcut iar poluarea mediului se află la un nivel mai scăzut.

4. Nanotehnologia, un conductor mai curat și mai eficient

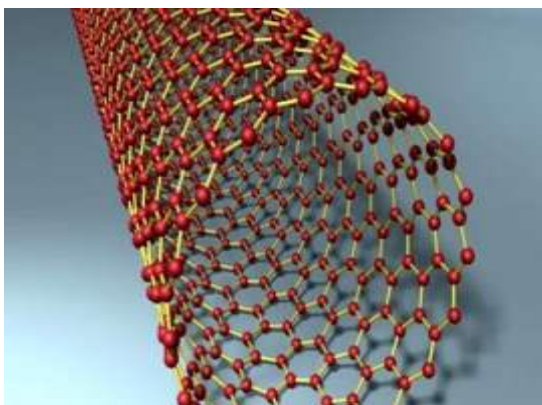
S-a demonstrat că prin zdrobirea unui semiconductor extrem de uzat, în mai multe nanoparticule, se formează un compus folositor pentru frigidere, stații de energie solară și alte dispozitive.

Materialul obținut conduce energia, însă nu și căldura, iar metoda aceasta, asigură o cale necostisitoare pentru creșterea nivelului eficienței energiei termoelectrice.

Căldura este redirectionată de bucățile foarte mici din materialul conductor și astfel se realizează un compus care poate fi folosit pentru răcire și pentru generarea electricității.

Materialul obținut poate fi folosit la energia solară, la frigidere și sisteme de evacuare și pentru alte aplicații.

5. Dispozitive de tratare a apei

Una dintre problemele generale ale mediului este lipsa apei. Acest compus chimic al Hidrogenului și al Oxigenului, indispensabil vieții, irosit uneori, a fost tratat cu indiferență până în momentul reducerii semnificative a existenței sale. Nanotehnologia este folosită actualmente pentru îmbunătățirea calității apei menajere, cât și în stațiile de epurare, pentru tratarea apei reziduale. Tratarea și îmbunătățirea calității apei cu ajutorul nanotehnologiei este bazată pe utilizarea unor

materiale, numite nanomateriale, precum: fibrele de alumina și nanotuburile de carbon. Spre deosebire de sistemul obișnuit de tratare a apei, sistemul bazat pe nanotehnologie are avantajul producerii unei presiuni mai mici în momentul trecerii apei prin filtru. Acest lucru este posibil datorită interiorului neted al nanotuburilor, care conferă o mai bună circulație a apei prin acestea. Un alt avantaj al tratării apei cu ajutorul nanotehnologiilor este eficiența

nanofiltrelor, dar și dimensiunile lor incredibile, care fac curățarea lor foarte ușoară. Nanofiltrele sunt create totodată și pentru purificarea apei de bacteriile mai rezistente. Acestea sunt concepute pentru eliminarea deșeurilor chimice și urmelor de toxine (arsenic), sedimentele și lichidele vâscoase (uleioase).

6. Absorbția de ulei

Aproape 360 milioane km² din suprafața Terrei sunt acoperiți de apă. În ciuda imensității suprafeței sale, impresionant este fenomenul de poluare al acesteia. Datorită râurilor care se revarsă în mări, au rezultat kilometrii întregi de litorale pline cu deșuri provenite de la populația globului și pete de ulei, provenite de la utilajele industriale utilizate în largul mărilor.

Nanotehnologia abordează această problemă, aducând soluția aerogelurilor. Aerogelul folosit în absorbția de ulei, este un nanomaterial modificat cu molecule hidrofobe, ce facilitează interacțiunea cu uleiul. Sistemul de funcționare al acestui nanomaterial constă în absorbția unei cantități de ulei de șaisprezece ori mai mare decât dimensiunea sa, putând fi îndepărtat

cu ușurință după finalizarea procesului.

7. Materiale plastice biodegradabile

Se cunoaște că utilizarea materialelor plastice constituie o problemă majoră asupra mediului. În ciuda existenței nenumăratelor campanii de ecologizare care susțin utilizarea materialelor biodegradabile, perioada lungă de timp în care această problemă a mediului a evoluat, și-a pus amprenta asupra menținerii sănătății naturii. În zilele noastre există soluții pentru îndepărtarea materialelor plastice. Aceste soluții constau în utilizarea

unor polimeri naturali (bipolimeri), dar care nu sunt stabili și suficient de rezistenți în ceea ce privesc proprietățile lor mecanice dar și umezeala.

O nouă idee este prezentată prin includerea nanoparticulelor în biopolimer și crearea unui „bionanocompozit”, care are proprietăți mecanice stabile și o rezistență mai mare.

Bibliografie:

Surse imagini:

www.nanofutures.ro

www.realitatea.net

www.descopera.ro

www.forpedia.ro

www.nanopinion.eu

www.croincadeieasi.ro

sanatate.bzi.ro

EXPERIENȚE LITERARE ȘI ARTISTICE

INOCENȚE

Primăvara

de RĂUȚESCU ANDREEA, clasa a VIII-a A

*Primăvara în zori,
Soarele se ridică,
Lumina plină de culori
La privire te încântă.*

*Cântecul suav al păsărilor
Din copaci coboară,
Frumusețea florilor,
E doar primăvara de odinioară!*

Vestitoarea primăverii

de STOLNEAN CARLA, clasa a VIII-a A

*În lumina dimineții
Ambasadoarea frumuseții,
O mică privighetoare
Ciripește. Ce vrea oare?*

*Cântă ca și o soprană,
Despre-o nouă primăvară.
Fie lună, fie soare,
Primăvara tot apare!*

Primăvara

de NĂSTASE DIANA, clasa a VIII-a A

*Primăvara, uite, sare
Din ninsoarea ce dispare,
Ghiocelul cel pitic
S-a trezit la răsărit.*

*Soarele colindător
Poposește în popor.
Lumina sa pătrunzătoare
Răspândindu-se cu ardoare.*

*Păsările cântă-n cor
Veselind codrul cel gol,
Frumusețea sa fiind
Florile ce se extind.*

Frumusețea iubirii

de **GAIȚĂ ALEXANDRA**, clasa a VIII-a A

*Iubirea este ca primăvara!
Iubirea este ca soarele!
Iubirea îți cântă în suflet!
Lumina este peste tot.*

*Transformă în frumusețe
Inimi stinse
Și aprinde
Frumusețea iubirii.*

Primăvara vie

de **ILIȘIU MIHAELA**, clasa a VIII-a A

*Primăvara luminată,
Soarele strălucitor
Frumusețea ei nu-i vagă,
Ci un cântec îmbietor.*

*Printre ramuri, o lumină
Și o pasăre cântând,
Și o floare-nmiresmată
Ce o vezi crescând, crescând.*

Primăvara

de **BLEDEA OTILIA**, clasa a VIII-a A

*Zăpada se topește,
Primăvara sosește
Flori au înflorit,
Ghiocei au răsărit.*

*Soarele lumină aduce
Și frumusețea conduce.
Păsările cântă duios,
Lumea arată frumos*

Școala...

*Folositoare, stresantă,
Învățând, glumind, formând,
Deschizătoare de drumuri
Ș-apoi carte se învața aici, nu glumă!*

de **ALEXANDRA MICU**, clasa a IX-a A

Școala...

*Dură dar corectă,
Cercetând, învățând, realizând,
Aduce o altă lume,
Prin Întrebare și Răspuns.*

de **MIHAI BATARAGĂ**, clasa a IX-a A

Școala...

*Grea, complicată;
Ascultând, învățând, repetând;
Ca o mare provocare;
Hai, du-te, că m-apuc de învățat!*

de **ROBERT POP**, clasa a IX-a A

Lanțul secretului

*Știai că atunci când lumea a fost creată
Și Eva l-a cunoscut pe Zeul Infernului
El i-a spus ceva Evei în șoaptă
Și de atunci a pornit lanțul secretului.*

*Nici Dumnezeu, Nici Scriptura
N-au scris ce Evei i s-a șoptit
Nici eu, nici măcar tu, poate nimenea
Nu știe ce acolo s-a înfăptuit.*

*Și de atunci se spune că femeia
Ascunde un secret în sufletul ei
Un mister de care nici Dumnezeu
Nu vrea să-și amintească...*

de **BELEA ANDREA**, clasa a VIII-a A

Sălbatic

*As vrea mii de ani sa călătoresc
Pe aripile mele sa poposească îngeri albi,negri și chiar colorați
Aș vrea deasupra infernului să cobor uneori
Fără gândul că poți să mori
Aș vrea sute de cetății să-nghesuiesc într-un vis
Și deasupra cerului un stol de Duminici să-nsoțesc
Iar in coaja zilelor lucrătoare
Aș separa blestemele de rugaciuni
Si orice vrajă și coșmar aș face scrum.
Ca să-mi duc pașii cu fiecare gând
Pe un singur drum
Cu sinele întreg.*

Dacă eu sunt ...

de **DIANA SZUCS**, clasa a IX-a A

*Dacă eu sunt întunericul,
Tu ești lumina;
Dacă eu sunt norul,
Tu ești cerul;
Dacă eu sunt luna,
Tu ești soarele;
Dacă eu sunt o simpla stea,
Tu ești luceafărul;
Dacă eu sunt iarba,
Tu ești roua care o acoperă;
Dacă eu sunt furtuna,
Tu ești curcubeul;
Dacă eu sunt apa,
Tu ești izvorul;
Dacă eu sunt o petală,
Tu ești floarea....*

Tinerețe...

de **DENISA PĂCURAR**, clasa a XII-a B

*Alerg cu nerăbdare
Spre un drum al tinereții,
Spre un drum cu visuri presărat.
Voi deschide o nouă carte a vieții
Iar ficare filă a ei
Cu șoapte de iubire
O voi parfuma.
Nu voi uita sa fiu
Nici când copilul jucăuș,
Neîncetat la joc prezent.
Din dulcea viață
Voi gusta cu îndrăzneală,*

*Cu umor și voie bună
Obstacolele le voi înfrunta.
Capul chiar de am să-l plec
Cu încredere îl voi ridica,
Demn am să înfrunt viitorul
Iar zborul spre succes
Cu pași mari îl voi urma.*

INSPIRAȚII CROMATICE

Elevii Colegiului Național *George Barițiu*
Coordonator, **RUS ADRIAN**,
Profesor de desen

TRADUCERI

DAN DĂNILĂ

Poet, traducător și artist plastic născut la Sibiu în 1954, debutează în 1973 în revista „Transilvania”. Din 1990 trăiește în Germania. Este autorul a numeroase volume publicate, printre care: *Dintr-un sertar* (1993), *Parcul salvat* (1994), *Fals tratat despre seară* (1998), *Neliniștea din cuvinte* (2004), *Calendar poetic* (2006).

POEZII

traduse în limba italiană de
FRANCESCA PAȘCALĂU, clasa a XI-a C
e **LASZLO ALEXANDRU**
(din volumul *Atlantide esiste*, în curs de apariție)

Così

*La solitudine scrive le sue leggi
qualunque cosa tu faccia ti porta per mano,
quasi servile ti fa vedere il deserto,
le sue lande infinite. All'improvviso
ti abbandona sulla riva, promettendo
di ritornare presto. Vicino alle
alghe marce, conchiglie, cimiteri marini. Immagini
le manette però non vedi niente ai polsi,
senti una brezza che porta voci di
uccelli, quando ti manca qualcosa di
ineffabile. Una fontana, una casa con portico?
Chi mai ti sorride dalla finestra?
Viene la sera e per le valli si stendono
le ombre bianche, sembrano l'alito d'un velo
da sposa. Ti trovi davanti cose
impreviste, ponti di ferro, un binario
verticale, una città con femmine, tutto lontano.
Un altro cielo. Nella solitudine c'è tutto.*

Carriera

*Avrei dovuto mettere il dito nella piaga sin
da quando non c'era. Non lasciarmi portare via
dalle apparenze, rosicchiare le mie unghie utilmente.
Quelli che ormai ce l'hanno fatta fingono
i santi, nascondendo le piccole corna sotto gli allori,
invece di mettersi in testa la cenere pesante
dei loro fascicoli bruciati con la complicità dei mastini.
Dovevo ascoltare il mio vicino ferroviere,
tappezzare il mio salotto con certificati
di buona condotta, di eroe della rivoluzione,
di pioniere emerito. Come si dimentica tutto presto e
quanto sembrano convincenti l'affettata modestia,
i rumori del mercato e gli articoli di fondo.
Potevo essere dottore in qualcosa, un licenziato rimane
un licenziato e lo spirito accademico è
un altro paio di maniche. Avessi citato solo i poeti
di corte, di salotto, di respiro più ampio.
Adesso soffoco tra eterni aspiranti
ai premi regionali, geni incompresi e membri
di partito con tre libretti. Fingo
di non vedere il timbro contraffatto, i visi anacronistici,
i sorrisi falsi e il segno di Caino raschiato
con la lama. Non ho scelto bene i miei nemici,
è troppo tardi per me inviare lettere anonime.*

Viaggiatore

*Tutto ciò che dimenticavo nel sonno si aggiungeva alle mattine
con giovani stelle, tutto sembrava ripetersi all'infinito,
quindi con tutta l'ansia ho preso le mie radici*

*e sono partito. Non c'è altra via d'uscita che sull'acqua
quando la terra nasconde apposta i suoi sentieri.
Quando sei l'eterno apolide o il viaggiatore
clandestino sull'arca (un posto molto adatto
per riprenderti) i sogni sembrano più costanti
della pietra, del muro delle case abbandonate.
Delle visioni con stormi d'uccelli giovani che migrano
verso una sponda sconosciuta. Gli amici diventano
vaghe sagome nella notte al babordo,
amate voci spente da strisce di nebbia.
Senza una pregevole carta geografica, senza un sacco pieno d'avorio
sei buttato sulla prima isola deserta. Che preghiere
dire sulla montagna di guano, senza venerdì
e nessun altro giorno più vicino? Nemmeno
un pappagallo che ti imiti, robinson,
robinson. Arcipelago della tristezza, leccato dalle onde,
morso dal tifone, terra ostile dei bipedi,
vecchio nido abbandonato.*

Motivi

*C'è sempre un motivo per essere disperati,
per sparire – il mondo come una donna amata che dimentica
troppo presto o la fontana che tutte
le bocche assetate abbandonano. Forse l'aria
infedele che ci respira o una tempesta
scoppiata all'improvviso. I crolli inevitabili,
quasi desiderati, da una stagione all'altra.
Per il resto le gioie semplici, la reveria quotidiana,
l'ingenuità dei misteri (il filo d'erba, l'uccello,
la carne vegetale). La vita, la strada tra di loro,
il camminare su questo filo. E a volte il tempo
sospeso dell'amore. Allora ti sembra di capire,*

connesso a quella rete ultrasegreta. O
ti stupisci di qualsiasi cosa e constati che uno ha scritto
in un altro secolo di tutto questo. In un'altra lingua,
su un altro continente, e poi qualcuno ha tradotto
questi messaggi essenziali. Però nessuno ancora
ha descritto il profumo della donna abbandonata all'alba,
un'ombra adesso inutile che butti via
dopo avere snodato tutte le sue corde. E i suoi cappelli
stanno zitti, senza memoria, come un archetto arruffato
e fa troppo tardi per cercare la partitura.

Labirinto

Non so nemmeno che ci faccio quando esco
una volta all'anno dal vecchio labirinto
con il filo in mano, quasi cieco.
Misuro l'altezza del sole, poi canto
l'inno obbligatorio al flauto di canna
e ritorno nelle viscere della terra
caldo come un toro sazio, addormentato vicino al presepio.
Non ho padroni né sopra né sotto.
Nessuno mi aspetta, non ci sono voci
che proverebbero almeno a fermarmi.
Le persone indossano una specie di conchiglie nere
sugli occhi come se la luce facesse loro
male. Il filo è pieno di nodi, Arianna
non si vede più, i templi sono crollati.
Nella piazza soleggiata, invasa dai piccioni,
un dio scalzo vende biglietti verdastri
proprio davanti al museo d'arte.

POEZII

de **VALENTINA DODEA**, clasa a XI-a B
Creațiile acesteia au fost traduse în limba franceză de
IZABELA BACIU
Profesoara de limba franceză

Papillons

*Des papillons comme des flocons
Tombent du ciel pendant l'hiver
Beaucoup d'étoiles, luisants
Ils rencontrent en passant.*

*Ils tombent un à un
Comme dans un poème,
Ils flottent et volent
Dans le silence nuitamment.*

*Tachés de belles couleurs
Ils volent au-dessus des fleurs,
Des doux rayons les réchauffent
Dans leur céleste splendeur.*

*Des ailes longues et soyeuses
Dans des couleurs joyeuses,
Vêtus de poussière
Chargés de lumière.*

L'hiver

*La fumée noire, dans les ruelles,
Des étoiles éparées, à chaque croisée de chemins,
Des flocons qui descendent des vallées
De gros amas se mettent à errer.*

*Les arbres pleins d'étoiles luisantes,
La voix basse et douce du vent
Des fleurs de glace, devant les fenêtres,
Tombent une à une comme des anges célestes.*

*Le ciel blanc, éblouissant,
Amas de neige, croissant,
Des étoiles qui leur lumière empruntent
A' de vivants points brillants.*

La bise s'est radoucie,

*Le froid s'intensifie,
Un grand tapage se fait entendre
L'hiver est de nouveau ici.*

POEZII

Traduse în limba engleză de
Elevul **RAUL OLTEAN**, clasa a XI-a B

LEAD

by George Bacovia

*The lead coffins were sleeping deep,
And lead flowers and funeral garment –
I was staying alone in the tomb... and it was wind...
And the lead crowns were creaking.*

*My lead love was sleeping returned
Over lead flowers, and I began to scream them –
I was staying alone near the dead... and it was cold...
And the lead wings were hanging.*

ONE WISH ALONE HAVE I

by Mihai Eminescu

*One wish alone have I:
In the evening silence
Beside the sea to die;
Upon its strand
That I forever sleep,
The forest near,
Over the vast waters
To have a clear sky.
No candles shine,
Nor tomb I need, instead
Let them for me a bed
Of twigs entwine.*

*And nobody weeps my end,
Nor for me grieves,
But let the autumn lend
Tongues to the leaves,
When brooklet ripples fall
With murmuring sound,
The moon is found
Among the pine-trees tall,
While softly rings*

*The wind its trembling chime
Over me, the saint lime
Its blossom flings.*

*As I will never be a wanderer
Starting by then ahead,
Let them with fondness store
My memory.
And morning star the while,
Above the pine.
Good friend of mine
Will on me gently smile;
In mournful mood,
The sea sing sad refrain...
And I will be earth again
In solitude.*

JOCURI ALE IMAGINAȚIEI

CONCURSUL NAȚIONAL DE ESEURI „O ZI ÎN COMUNISM: FILE DE JURNAL «SECRET» JURNALUL UNUI FOST PRIZONIER

Elevul **GALANTON DARIUS**, clasa a XI-a A

22 decembrie 1987

Iarna s-a așezat pe aceste meleaguri ce înconjoară satul amărât, ca toate celelalte, Propeni. Vântul puternic bântuie ulițele pustii, iar ninsoarea pare să nu se mai oprească. Acest peisaj îmi va fi tipărit pentru mult timp în minte. Singura zi în care sătenii pot fi văzuți în număr mare, referindu-mă la un număr mai mare de cinci-șase persoane, este duminică când se întâlnesc marea majoritate, dacă nu toți, sub acoperișul bisericii și ascultă predica preotului. Aceștia, la fel ca și toată populația României, sunt lihnii de foame. După ce li s-au luat toate pământurile li s-a luat și mâncarea de la gură și li se dă cu porția! Bolșevicii nu se satura! Românii vor dreptate și o vor avea cât de curând!

Lumina lămpii de petrol luminează îndeajuns încât să văd ce reușesc să scriu, dar nu reușește să mă încălzească. Sunt singurul care a rămas treaz pentru a scrie asta, restul au adormit flămânzi la fel ca zilele trecute pe niște cârpe și înveliți cu zdrențe. Ne-am refugiat în pivnița unei case părăsite de pe dealul de vest al satului, de unde putem vedea orice mișcare. Așteptăm toți cu nerăbdare ziua când oficialul KGB-ist care a fost desemnat să vina să vadă cum decurg lucrurile în acest sat și dacă poate să ne găsească urma să plece. Atunci vom putea și noi să coborâm în sat pentru a primi provizii de la oamenii deja săraci. Nu pot decât să simt o rușine nemărginită când cei săraci îmi dau din farfuria lor. Nu pot să îmi exprim îndeajuns recunoștința în cuvinte, dar o voi face prin fapte în viitorul apropiat.

Suntem membri ai Rezistenței. Vrem să i se dea romanului tot ce merită înapoi. Vrem să ni se dea viețile pierdute, sau mai bine zis niciodată avute, înapoi! Privindu-mi prietenii adormiți și înfolați nu pot să nu îmi aduc aminte de cât de mult le datorez. Ei m-au salvat când credeam că totul era pierdut. Ei m-au ajutat să mă regăsesc când m-am pierdut pe mine însumi. Am fost și eu prizonier, aruncat în cea mai întunecată carceră a comuniștilor. Am trecut prin zile nesfârșite de chin și tortură pentru informații pe care am reușit să nu le destăinui.

Am fost eliberat de Rezistență când eram dus cu mulți alți prizonieri la execuție. Au urmat zile și nopți lungi de fugă pentru a ne pierde urma. Atunci am avut "ocazia" de a vedea execuția a șase oameni în Săricea. Au fost aliniați în fața primăriei, în văzul tuturor cu o armă îndreptată spre ei de la douăzeci de metri. În acel moment priveau moartea în față și fiecare dintre ei schițau un zâmbet. Un foc încurajator le ardea în ochi când unul din ei a început să strige „Noi suntem români, noi vom fi întotdeauna stăpâni pe aceste meleaguri. Priviți, dragi frați și surori, trădătorii! Ei i-au ajutat pe bolșevici să vă ia pământurile, bunurile, averea! De ce stați cu mâinile în sân? Nu vedeți că ei vă fură și ultima firmitură de pâine?”. Momentul acesta îmi este întipărit în minte până când îmi voi da ultima suflare. În următorul moment călăul a tras cu pușca, reducându-l la tăcere pe vorbitor. Toți trecătorii au încerenit în loc, de frică, dar și de uimire.

Vorbele acelui necunoscut, pe care cu mândrie îl pot chema frate, mi-au încălzit inima, mi-au dat speranța de a continua lupta și mi-au trezit setea de sânge bolșevic! Îi vom face pe toți să plătească pentru rănilor permanente pe care ni le-au provocat! Însă avem nevoie de

ajutorul tuturor. Populația este împărțită: deși toți ne simpatizează și ne încurajează acțiunile, mulți s-au obișnuit, sau mai bine spus, s-au saturat să se zbată doar pentru a li se înăbuși orice acțiune. Toți s-au saturat, iar regimul ce odată ne vorbea cu vorbe dulci și frumoase acum conduce inspirând frică și împărțind moarte peste tot în țară. Acest lucru sperie, dar și înfurie populația.

Liderul nostru, a cărui nume nu îl voi pronunța aici pentru a nu fi descoperit, a reușit să contacteze celelalte mișcări de rezistență din regiune, obținând informații cruciale și chiar armament care va deveni foarte folositor la momentul oportun.

Acesta ne-a împărtășit și nouă toate informațiile aflate de el, vorbind cu tărie de ultima:după vești din Ardeal, Banat și Moldova ne-a destăinuit că un convoi se îndreaptă spre Aiud cu o încărcătură prețioasă. Pe lângă haine,mâncare și muniție convoiul transportă și un prizonier față de care liderul prezintă un mare interes.

Bolșevicii îl numesc "Scaraoschi" sau "Demonul din Carpați". Porecle care, după părerea mea nu își au rostul. Sau nu își aveau rostul până când am aflat istoria prizonierului:este liderul ce a creat mișcarea de rezistență din Brașov. A pregătit ambuscade pentru nu mai puțin patruzeci de convoaie de armament, reușind să ia tot și să dispară fără urmă. A pus fundația rețelei de înarmare a Rezistenței și a ucis nu mai puțin de douăzeci și patru de ofițeri KGB.

Un trecut impresionant pentru "Scaraoschi", pe care l-am ascultat cu plăcerea cu care un prunc ascultă pentru întâia oară prima poveste spusă de mama sa. După istorisirile liderului a urmat întocmirea unui plan: peste câteva zile, după ce reușim să primim niște provizii plecăm degrabă spre Aiud și vom pregăti o ambuscadă pentru a-l elibera pe "Scaraoschi".

Inima îmi este frământată de sentimente ce trebuie să le pun deoparte pentru moment pentru a nu sfârși subit. Nu am mai văzut chipul mamei mele și a tatălui meu de aproape un an și nu pot decât să sper că sunt bine și nu au fost prinși. Tânjesc după doar un moment de liniște, în care voi putea să îmi revăd familia, să îmi îmbrățișez mama și să strâng puternic și cald mâna tatălui meu.Tânjesc să văd râsul prostesc de pe fața fratelui meu mai mic.

În haină îmi atârnă cu greutate buzunarul plin cu scrisori de la toate cunoștințele mele. Nu sunt scrisori ce au fost expediate, ci scrisori ce mi-au fost înmânate de către expeditori în singurul moment în care puteau din cauza că nu puteam să ne vorbim. Niciodată nu poți să fii destul de sigur. Toate conțin cuvinte dulci ce îmi încălzesc inima pe hârtii pătate de lacrimi sau sânge.

Îmi pun încrederea în tovarășii mei ce acum dorm și în Dumnezeu pentru a ne ocroti și a ne ajuta în cele ce urmează și nu în ultimul rând pentru un viitor mai bun.Poporul român pare să fie abandonat de toți așa-zișii aliați și prieteni.Așa a fost încă de când dacii trăiau pe aceste meleaguri. Secole întregi la rând am fost scutul continentului, apărând Europa de popoare migratoare, tătari, turci și mulți alții.Și care ne este recompensa? Abandonarea?

Omul când este încolțit și nu are șanse de scăpare se îndreaptă spre Dumnezeu. Vorbe care poartă mult adevăr. Privesc acum înapoi la toate lucrurile care s-au întâmplat cu amărăciune, nostalgie și dor.Mă gândesc la ceea ce va urma cu nesiguranță și frică pe care trebuie să o țin în frâu.

Suflatul ritmic al prietenilor mei este întrerupt de un sunet neașteptat care mă bagă în sperieți chiar acum când scriu aceste rânduri. Cineva bate sus la ușă. Planurile noastre sunt în pericol de a fi năruite în următoarele momente. Sper că vizitatorul nu va găsi intrarea în pivniță.Podeaua scârțâie sub tălpile intrusului deasupra creștetului meu. Scârțâiturile se înmulțesc și alt tip de scârțâit, cel al ușilor, începe să răsună. Trebuie să îi trezesc pe ceilalți.

ANIA ȘI LEGENDA CELOR 7 PĂCATE (fragment)

Eleva SZALONTAI ALEXANDRA, Clasa a XI-a A

Ușa din lemn masiv scârțâi destul de tare încât să mă facă să încremenesc cu urechile ciulite și cu inima bătându-mi nebunește. Am ascultat atentă pentru câteva secunde, în caz că zgomotul strident al ușii atrase atenția cuiva, însă în întreg conacul domnea o liniște deplină – nici nu mă așteptam la altceva. Nu trecuse foarte mult timp de miezul nopții, pesemne erau toți cufundați într-un somn adânc. Dar preferam să nu risc degeaba. Ce mă costa puțină precauție?

O scurtă privire aruncată pe hol îmi demonstrează că totul era pustiu, deci sigur pentru mine. Scrâșnetul balamalelor nu fusese destul de puternic pentru a trezi pe cineva; oricum, chiar dacă cineva auzise ceva, nu s-ar fi ridicat din pat doar pentru un banal zgomot al unei uși – ei, bine, pe asta mizam, folosindu-mă de logica mea. O altă privire am aruncat-o geamului uriaș al camerei. Oferea o excelentă priveliște asupra pădurii, a întunericului nopții și a fuioarelor de ceață. Puteam să mă strecur liniștită, nu aveam să fiu descoperită. Am tras aer adânc în piept, făcându-mi curaj, mi-am tras gluga pelerinei până deasupra ochilor și, foarte hotărâtă să scap din închisoarea asta, am ieșit în holul cufundat în beznă și m-am îndreptat spre scări. Nu aveam nevoie de lumină, mă plimbam de atâtea ori pe acest coridor, încât știam fiecare centimetru, fiecare tablou, fiecare piesă de mobilier, iar ochii mei erau destul de obișnuiți cu întunericul. Chiar dacă holul arăta mult mai sumbru pe timp de noapte, nu mă lăsam speriată așa ușor de puțin întuneric și de câteva umbre amărâte. Trebuia să plec cât mai rapid din locul acesta blestemat.

Ajunsă la scări, am rezistat impulsului de a coborî mai multe trepte de-o dată și am pășit cu grijă pe fiecare treaptă, vegheată de privirile ciudate pe care le aruncau personajele din tablouri. *Pe bune acum, de câte portrete or avea nevoie?! Mereu am urât portretele din conac, numai bătrâni cu pielea zbârcită și cu privirea lacomă, înfiorătoare, de parcă ar putea să pătrundă în adâncul sufletului și să găsească și cea mai mică slăbiciune. Măcar nu aveam să le mai văd - speram eu – niciodată.*

Odată coborâtă jos, am luat-o pe coridorul ce se întindea în stânga, voind să ajung într-una din camerele pe care doar eu le foloseam.

-Stai! tună o voce din spatele meu. Cine-i acolo?

Am rămas stană de piatră, de parcă aș fi fost prinsă în mijlocului vreunui furt într-o casă străină, nu în propria casă. Îmi luă câteva secunde până să mă întorc și să dau peste unul dintre paznicii noi sosiți – buni în meseria lor, dar fără pic de sânge rece când sunt în fața stăpânilor lor. *Uite și cartea pe care trebuie să o joc!* Luând o atitudine de superioritate și îngâmfată, mi-am dat gluga jos, zâmbind rece. Ce folositoare îmi erau în acel moment lecțiile de teatru!

Paznicul începu să se bâlbâie la vederea mea.

-Dom... Domnișoară Ania, eu...

-Da?

Atitudinea și tonul afișate, dar și statutul meu îl puneau în mare dificultate pe novicele din fața mea. Perfect pentru mine! Făcând pe nobila îngâmfată, îl puteam juca pe degete în ce moduri voiam eu, iar în acel moment voiam doar să scap din conacul familiei mele, care, în ultimii doi ani, îmi devenise propria închisoare.

-Ăăă... Îmi cer mii de scuze, domnișoară! Eu... N-am... N-am știut că sunteți dumneavoastră! Vă rog, iertați-mă!...

Am zâmbit scurt. Îl adusesem exact voiam, era prins în cursă. Tot ce mai trebuia să fac pentru a-mi duce planul la bun sfârșit era să-l fac să plece. Dar trebuia să-l trimit de-acolo cât mai repede, planul meu nu avea nevoie de întârzieri. Dacă îmi jucam bine cartea, în câteva zeci de secunde puteam fi afară.

-Desigur... Nu e nici o problemă! În fon, îți făceai doar datoria! Mă bucur că paznicii sunt atât de vigilenți și devotați! Dar sunt doar eu și mă descurc, poți pleca!

-Să nu vă fie cu supărare, dar ce căutați aici, la ora asta, când toată lumea doarme?

Of, băgăciosul naibii! Bine că eram pregătită pentru orice situație neprevăzută.

-Voiam doar să îmi iau câteva cărți din camera mea pentru citit pentru a le avea dimineață la îndemână.

-La ora asta?

-Nu am putut adormi!

-Și cu pelerina? – îmi aruncă o privire cercetătoare.

Deja începeam să îmi pierd răbdarea cu băgăciosul ăsta de paznic și, la cum îmi știam mult prea bine acea latură mai sălbatică a mea, îmi imaginam că încep să îl iau la șuturi, intrând în nenumărate belele.

-Da, pelerina pentru că îmi este destul de frig doar în cămașa de noapte! m-am răstit eu, dând la o parte pelerina, rămânând într-o cămașă albă de noapte.

Stânjenit, își plecă privirea, acțiune ce îmi aduse un zâmbet triumfal pe buze.

-Îmi cer miî de scuze... Voiam doar să...

-Da, da, bine! l-am întrerupt nerăbdătoare. Acum pleacă!

Fără să mai îndrăznească să spună altceva, făcu o plecăciune și își luă tălpășița, plecând în altă parte a clădirii, undeva foarte departe de mine.

Am răsuflat ușurată văzându-l pierzându-se în întunericul lungului coridor. Un sentiment ciudat, o emoție puternică se cuibări în pieptul meu și mă lăsă fără suflu. Eram atât de aproape de a scăpa de temnița aceasta, atât de aproape de a fi liberă!

Am intrat grăbită în camera de citit, închizând ușa cu cheia. Nimeni nu mai putea să mă întrerupă. Mi-am dat jos rochia de noapte, rămânând într-o pereche de pantaloni negri și o cămașă bărbătească, neagră și ea, apoi m-am acoperit cu pelerina și mi-am așezat gluga astfel încât jumătatea superioară a feței să rămână ascunsă în umbră. Dintr-un scrin din dreapta mea, am scos un pumnal argintiu, lama lui reflectând limbile de foc de la lamba cu petrol din coltul camerei. Pentru câteva secunde am admirat vrăjită arma, dar apoi am băgat-o în teaca ei și am pus-o la cingătoare, legându-mi pelerina la baza gâtului. Cu asta eram gata să plec, gata să las totul în urmă și să mă evapor la fel ca ceața. Am traversat camera până la geamul lăsat larg deschis de mine cu o zi în urmă, luându-mi și săculețul, m-am cățarat pe pervaz, aruncând o ultimă privire încăperii și mi-am înabușit un suspin. Acolo îmi fusese singurul refugiu din întreaga clădire, acolo avusesem parte de o mulțime de momente minunate, acolo îmi păstram neprețuitele comori. Acolo mereu simțisem că sunt acasă. În acel moment eram pe cale să-mi părăsesc casa, să las totul în urmă fără să privesc înapoi.

Afară, întunericul nopții acoperea totul în jur. În fața mea, pădurea se profila ca o siluetă întunecată, mult mai întunecată cu cerul infinit de deasupra mea. Era o priveliște minunată, relaxantă, iar liniștea continua să stăpânească împrejurimile.

Am scrutat peisajul din jur – nu că puteam desluși mare lucru cu tot cu vederea mea – și, cu ochii închiși, m-am desprins de pervaz, aterizând câteva secunde mai târziu pe pământul moale, la vreo doi metri sub fereastră. O scurtă privire spre imensa construcție și m-am asigurat că nimeni nu mă privea, apoi mi-am ațintit ochii spre contururile negre ale copacilor ce se iveau la câțiva zeci de metri în fața mea. Acolo trebuia să ajung eu.

-Hei, unde crezi că pleci?...

Nici nu apucasem să fac câțiva pași, când am auzit vocea. Pur și simplu am înghețat pe loc, inima începu să-mi bată cu putere, iar prin minte îmi alergau cele mai oribile gânduri. Prinsă. Fusesem prinsă.

-...fără mine? Continuă vocea după câteva secunde, pe un ton mai amuzat de această dată.

M-am întors pe călcâie, dând cu ochii peste o siluetă înaltă, însă foarte familiară, cu păr lung și urechi țuguiate.

-Dahmir! am exclamat surprinsă.

Totuși uimirea nu dură mai mult de câteva secunde și lăsă loc indignării, făcându-mă să îl lovesc cu pumnul în braț, însă nici nu tresări, abia dacă simțise lovitura.

-Să nu mă mai speri în halul acesta **niciodată!** m-am răstit eu la el.

Dahmir își înăbuși un râs și, la cât de bine îl știu eu, își dădu ochii peste cap.

-Să-ți fi văzut reacția! De neprețuit! Acum să trecem la treburi mai importante. **Tu** chiar ai crezut că poți pleca într-o călătorie ca asta **fără** mine??

-Da, i-am răspuns eu simplu, încrucișându-mi brațele la piept.

-Păi, foarte rău și urât din partea ta. Ar tre-

-La naiba, Dahmir! Poți să îți termini morala și în pădure, unde e **sigur!** l-am întrerupt, accentuând cuvântul „sigur”.

Am pornit spre pădure fără să mai aștept un răspuns din partea lui. După câteva clipe l-am văzut cu coada ochiului alături de mine, potrivindu-și pașii cu ai mei. Un mic zâmbet mi se formă pe buze în timp ce pătrundeam în pădure; eram liniștită că îl aveam pe Dahmir alături de mine, în el aveam cea mai mare încredere...mai bine spus **doar** în el aveam încredere. Știam sigur că orice s-ar întâmpla, el va fi alături de mine și mă va sprijini indiferent cât de nebunesc ar fi planul meu, cât de periculoasă și sinucigașă ar fi aventura.

RECREAȚIA VIRTUALĂ

AMBITIA, PERSEVERENTA, RABDAREA

MONA MARTINOVICI

Profesoară de educație fizică și sport

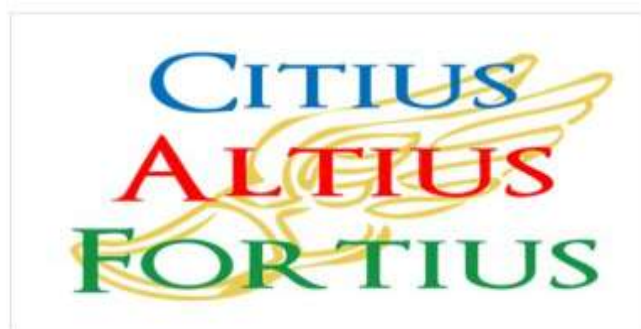
Sportul... Întrecerile... Perfecțiunea fizică... Jocurile... pentru vechii greci nu doar niște simple cuvinte rostite de mici grupuri de oameni fanatici care nu-și doreau nimic de la viață. Grecii, civilizația care în antichitate a revoluționat toate ramurile științei, considerau semi-zeu sportivul care era devotat cu adevărat vieții sportive. Și aproape că nu putem să-i contrazicem, deoarece ei au inventat și au pus bazele Jocurilor Olimpice. Deoarece este asemănat cu un semi-zeu sportivul trebuie să aibă și calitățile lui: cinstit față de adversari și suporter, cu o voință de neclintit, ambiția de a-și depăși limitele, iubire pentru ceea ce face, modestie față de ceilalți, etc. Aceste însușiri îmbinate cu mult antrenament vor aduce sportivului nu numai glorie, ci și respectul celorlalți.

Am ales subiectul despre ambiție, despre perseverență, despre răbdare vis-à-vis de viața sportivă, pentru că acestea sunt definitorii pentru sportivii adevărați. Trei cuvinte esențiale, firești, comune care pot caracteriza un mod de viață. Un model de viață, pentru mulți dintre noi, adoptat de oameni cu adevărate calități.

Ce este ambiția? De ce nu toți o au? Mulți nici nu cunosc acest factor. De fapt, zic că-l cunosc dar nu au făcut nimic să dovedească că l-ar cunoaște! Ambiția... cei care o au s-au născut cu ea sau poate au căpătat-o în timp. Ambiția e forța pe care o deții, e hotărârea și totodată dorința pe care vrei să ți-o îndeplinești. Deci, dacă îți dorești ceva cu adevărat, luptă-te. Nu lași nimic baltă, nu te dai bătut și ajungi „la destinație”. Când un lucru îți place cu adevărat lași „neputința” la o parte și faci tot ce-ți stă în puteri pentru a nu regreta sau a nu te învinovăți mai târziu. Ambiția provine din psihicul unei persoane, conturează puterea și dorința de a triumfa, dar nu mulți știu că acest factor este periculos dacă devine excesiv la o persoană! Poate transforma un om dintr-o persoană normală într-o persoană care pune bețe în roate în viața de zi cu zi! Unii sunt prea săraci, alții prea bogați cu acest factor! Drept urmare, ambiția este bună, dar nu în exces. De ambiție se leagă perseverența.

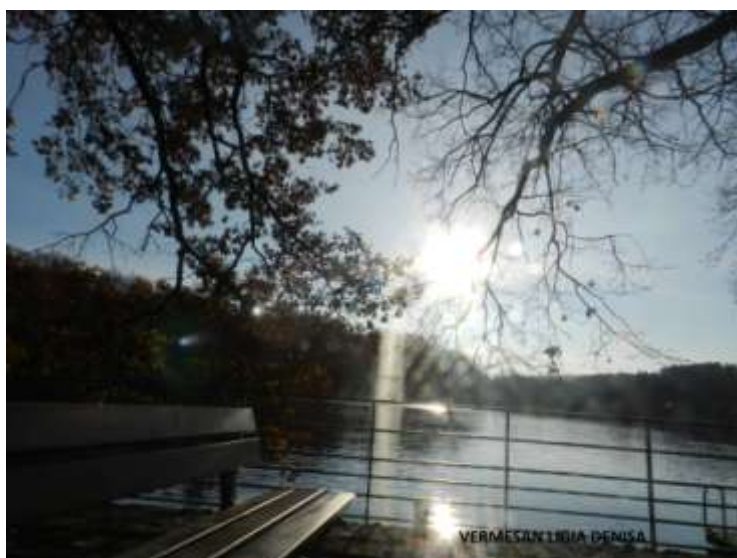
Perseverența este continuitatea și rezistență în timp, totodata. Este stăruință și neclintire. Dacă începi ceva, ideal ar fi să termini. Dacă te pierzi pe drum, aici apare perseverența. Indiferent de piedici, dacă ai perseverență, găsești drumul mai departe și continui până la ținta ta.

Nu poți să ai perseverență dacă n-ai răbdare. „Cu răbdarea treci și marea”, acest proverb spune multe. Adevărul e că dacă n-ai răbdare nu ajungi prea departe. Răbdarea pare a fi într-adevăr o virtute. O virtute pe care mulți nu o au. Răbdarea-i focul ce ne căleşte voința. Cele trei calități sunt calea spre o lume plină de oameni împliniți. Cat de profund, dar cat de adevărat! Acestea sunt doar câteva dintre atributele care îi definesc pe liderii din domeniul sportului, fie că sunt înnăscute sau dobândite.

Pierre de Coubertin (părintele Jocurilor Olimpice moderne) a propus motto-ul olimpic „*Citius, altius, fortius*” (în traducere „Mai rapid, mai înalt, mai puternic”) și a formulat crezul care a rămas până astăzi: „*La Jocurile Olimpice, cel mai important lucru nu este să câștigi, ci să participi, la fel cum în viață cel mai important lucru nu este triumful, ci lupta.*” Lupta înseamnă, de fapt, ambiție, perseverență, răbdare. Astăzi, Jocurile Olimpice sunt văzute ca o arenă în care spiritul, mintea și trupul atleților aspiră să exceleze și să depășească standardul la care se găsesc în prezent. În esență, atleții urmăresc, nu să concureze unii împotriva altora, ci să se dezvolte armonios ei înșiși din toate punctele de vedere. Astfel, atleții împlinesc în literă și în spirit esența motto-ului competiției.

România are nevoie de modele de leadership, iar lumea sportului are una dintre cele mai vaste oferte.

ÎNCEPUTURILE OLIMPISMULUI ÎN GRECIA ANTICĂ

IOANA CIALMA

Profesoară Educație fizică și sport

Născută acum aproape 3000 de ani pe muntele Olimp, fieful zeilor străvechi, Olimpiada a reprezentat dintotdeauna o încununare a celor mai înalte virtuți umane. Chiar dacă învingătorilor de azi nu li se mai înalță ode și statui ca în vremurile antice, spiritul nobil al competitorilor a rămas viu și s-a perpetuat într-o competiție ajunsă la nivel global.

În ciuda numeroaselor informații pe care le avem în prezent despre prestigioasa competiție antică, originile acesteia rămân acoperite în mister. Homer îi prezintă pe vechii greci ca pe niște războinici prin excelență și mai puțin ca pe niște atleți renumiți care primeau ovațiile mulțimii. Cel mai probabil, întrecerile sportive și culturale ar fi apărut ca o consecință a stabilității politice a cetăților grecești din secolele VIII-VI î.H., și a adoptării idealurilor aristocrate privind continua antrenare a minții și trupului, de către toate clasele sociale.

Legende antice vorbesc însă de regele Oenomanos, suveran al Olimpiei, cel care instituisese o probă sportivă ce avea ca premiu mâna fiicei sale, Hippodamia. Pretendenții ar fi trebuit să îl întreacă pe tatăl exigent într-o cursă de care, eșecul soldându-se inevitabil cu execuția celui învins. Nu mai puțin de 12 tineri se spune că fuseseră uciși în încercarea de a câștiga mâna Hippodamiei.

Cel care va pune punct tiranicei competiții avea să fie Pelops, un tânăr erou grec, cel care ajutat de zeul Poseidon va defecta carul regelui atribuindu-și victoria. De altfel, se spune că Oenomanos avea să piară în această ultimă cursă devenind cea de a 13-a și ultima victimă a sângeroasei întreceri.. În dorința de a comemora victoria, Pelops va inaugura o nouă competiție, pe care o va numi Olimpiada, și care trebuia să se desfășoare odată la fiecare patru ani.

Mesagerii plecau din Olimpia spre toate cetățile grecești, anunțând începerea evenimentului care se desfășura sub patronajul lui Zeus, zeul suprem în mitologia greacă. Chiar dacă nu toate orașele au dat un răspuns pozitiv propunerii, primele mențiuni despre Olimpiadă apar încă din anul 776 î.H. Febra întrecerilor sportive avea însă să îi cuprindă în scurt timp pe toți grecii, festivalul devenind rapid cel mai important din vechea Elada. Urmându-i exemplul, nu mai puțin de trei astfel de concursuri aveau să ia naștere în următorii ani: Jocurile Corintice, desfășurate în Corint și închinat zeului Poseidon, Jocurile Nemeene închinat lui Hercule și Jocurile Pythice de la Delphi dedicate zeului Apollo. Evenimentele aveau loc în ani diferiți, așa că elenii se puteau bucura an de an de întrecerile favoriților.

Jocurile Olimpice debutau cu o impunătoare procesiune religioasă și durau cinci zile, timp în care, pe lângă competițiile sportive erau oferite numeroase ofrande lui Zeus și celor mai importanți zei din panteonul elen. De fapt, întregul festival era marcat de semnul sacralui, fapt dovedit și de pacea sacră, sau ekecheiria, perioada în care cetățitorilor grecești le era interzis să se implice în orice fel de conflict armat.

Competitorii puteau proveni din orice clasă socială. Chiar dacă antrenorii acelor vremuri primeau sume imense pentru a pregăti tinerii familiilor înstărite, sportivii care nu își permiteau un astfel de profesor erau sprijiniți de către cetate, cea care le oferea banii necesari antrenamentelor. Inițial, jocurile erau deschise doar vorbitorilor de limbă greacă, fiind înregistrați competitori din toate coloniile mediteraneene sau din cele de la Marea Neagră.

Câștigătorii întrecerilor erau celebrați în ultima zi a jocurilor, moment solemn în care aceștia primeau cel mai râvnit trofeu din lumea antică, cununa de lauri. Orașele sau coloniile se puteau simți îndreptățite să creadă că au fost favorizate de zei atunci când unul dintre membrii lor cucerea coroana olimpică.

Învingătorii erau purtați în procesiuni fastuoase prin mijlocul mulțimii care nu precupețea nimic atunci când era vorba de răsplătirea lor. Eroii erau scutiți de taxe și primeau mese gratuite pentru tot restul vieții. Numele lor era menționat în locurile publice, iar cetatea își asuma rolul de a le ridica statui și ode glorioase. Aceasta, plătea adeseori poeți care să cânte în poeme victoriile favoriților. Unul dintre cei mai cunoscuți autori de ode era Pindar, celebrul poet grec, cel care a compus zeci de imnuri eroice timp de peste 52 de ani.

Jocurile aveau să se desfășoare mai bine de un mileniu, până în anul 393 d.H., atunci când împăratul Teodosiu I, apărător al creștinismului, le va interzice ca manifestări ale unor ritualuri păgâne. De abia 1500 de ani mai târziu, în 1896, ele aveau să fie reînviolate din inițiativa baronului francez Pierre de Coubertin.

Armistițiul

Cea mai importantă regulă a Jocurilor Olimpice antice era ekecheiria, armistițiul sacru ce se instaura pentru trei luni în toată Grecia antică. Nici unei cetăți grecești nu îi era permis să lupte sau să își deplaseze armatele în Elis, regiunea din care făcea parte Olimpia. Pe timpul păcii, orice cetățean grec putea traversa teritoriul inamicilor săi fără teama de a fi atacat, iar pedeapsa cu moartea era abolită.

Participanții

Nici un sclav sau barbar nu avea dreptul de a concura la Jocurile Olimpice, ele fiind rezervate strict vorbitorilor de limbă greacă. Orice persoană care comisese o crimă sau care furase dintr-un templu primea interdicția de a mai participa vreodată la competiții.

Festivalul era interzis și femeilor măritate care nu puteau nici măcar să privească întrecerile, orice abatere fiind pedepsită cu moartea. Cu toate acestea, virginele și preotesele zeiței Demeter erau binevenite. Și totuși, istoria menționează o astfel de abatere, atunci când Kallipateira, mama unui competitor s-a deghizat în antrenor pentru a-și pregăti fiul al cărui tată murise. Descoperită, Kallipateira va fi totuși iertată de către organizatori în semn de respect pentru familia ei din care făceau parte nu mai puțin de șase campioni olimpici, inclusive fiul pe care îl antrenase.

Olimpiada femeilor

În același an în care aveau loc Jocurile Olimpice destinate bărbaților, o altă competiție olimpică, aflată sub patronajul zeiței Hera, era celebrată. Întrecerea sportivă era destinată exclusiv femeilor care se puteau întrece într-o singură probă, cea de alergare. Se spune că evenimentul ar fi avut aceleași origini ca și cel dedicat bărbaților, atunci când Hippodamia ar fi ales 16 fecioare care să concureze în cinstea căsătoriei sale cu Pelops. Premiile constau în cununi din ramuri de maslin și vite sacrificate în onoarea Herei.

Cu toate acestea, familiile elene nu își încurajau fiicele în practicarea atletismului, singura excepție fiind cetatea Spartei, acolo unde se considera că o femeie puternică va putea naște fii puternici. Competitoarele spartane concureau nude asemeni bărbaților, fiind singurele reprezentante ale sexului slab care alegeau o asemenea formă de participare.

Jocurile Olimpice feminine puteau fi asistate de bărbați întrucât se considera că acesta era un bun prilej pentru alegerea viitoarelor soții.

Simboluri olimpice

Flacăra Olimpică

Cercurile Olimpice

Mișcarea olimpică folosește mai multe simboluri, multe dintre ele reprezentând ideile și idealurile lui Coubertin. Probabil, cel mai cunoscut simbol îl reprezintă inelele olimpice. Aceste cinci inele înălțate simbolizează unitatea celor cinci continente (cele două Americi sunt considerate un singur continent). Ele apar în cinci culori pe steagul olimpic de culoare albă. Aceste culori: [alb](#) (fondul drapelului), [roșu](#), [albastru](#), [verde](#), [galben](#) și [negru](#) au fost alese astfel încât fiecare națiune să aibă cel puțin una din ele reprezentată pe steagul național.

Drapelul olimpic a fost adoptat în 1914 dar primele Jocuri la care a fluturat au fost [Jocurile de la Antwerp](#) din 1920.

Deviza olimpică oficială este „Citius, Altius, Fortius” (Mai repede, mai sus, mai puternic). Probabil idealurile lui Coubertin sunt cel mai bine reprezentate de jurământul olimpic: „*Cel mai important lucru la Jocurile Olimpice nu este să câștigi ci să participi*”

Flacăra olimpică este aprinsă la [Olympia, Grecia](#) și purtată până în orașul gazdă de atleți; joacă un rol important la ceremonia de deschidere și arde pe tot parcursul olimpiadei. Torța olimpică a fost introdusă la [Olimpiada din 1936](#) de la [Berlin](#).

Mascota olimpică, un animal sau o figură umană reprezintă moștenirea culturală a țării gazdă și a fost introdusă la [Jocurile din 1968](#) din [Mexico](#). A început să joace un rol important de la [JO din 1980](#) de la [Moscova](#) cu debutul ursulețului Misha.

[Franceza](#) și [engleza](#) sunt cele două limbi oficiale ale mișcării olimpice.

Ceremonii olimpice

Premierea

Premii și recompense Olimpice. Medaliile sunt confecționate și puse la dispoziție de către Comitetul de organizare a **JO**. Pentru locul 1 se acorda o medalie de aur și o diplomă, pentru locul 2 se acordă o medalie de argint și o diplomă, pentru locul 3 se acordă o medalie de bronz și o diplomă. Medaliile sunt gravate pe față cu un episod din sportul respectiv, iar pe cealaltă cu emblema JO și anul cuceririi.

Numele tuturor campionilor olimpici este gravat pe unul din zidurile stadionului principal unde au avut loc Jocurile Olimpice.

Sporturi olimpice

Competițiile la Jocurile Olimpice de vară: tir cu arcul, badminton, baseball, baschet, box, canoe, ciclism, călărie, atletism, fotbal, gimnastică, handbal, hochei pe iarbă, judo, caiac, maraton, pentatlon, ping pong, vâsle, tir, înot, tae kwando, tenis, triatlon, volei, polo pe apă, haltere, lupte libere și greco-romane. Competițiile la Jocurile Olimpice de iarnă: hochei pe gheață, patinaj artistic, patinaj viteză, bob, sanie, curling, ski, skiathlon și biathlon (ski și tir).

Bibliografie

Ioana Voia, *Olimpicul* Ed. Sport-Turism București 1989

Panorama Lumii Antice Ed. Nigel Spivey&Michael Squire

Dicționarul Enciclopedic Român, Ed. Politică, București, 1962-1966

Șaptezeci de invenții ale Antichității Ed. Brian M. Fagan

Enciclopedia enigmelor istorice

PROIECTE TEMATICE ALE ELEVILOR

Coordonator proiect **CRISTINA MOTOCU**

Profesoară de limba și literatura română

Plecând de la aserțiunea Juliei Kristeva - psihanalist, sociolog, critic literar și prozator de origine bulgară – *cum că textul este totdeauna inspirat de alte texte și că nu există un punct zero în scriere, ci fiecare scris repetă în mod normal texte sau fragmente de text anterioare*, am pornit într-un periplu creativ împreună cu clasa a XI-a B, în anul școlar 2013-2014, actualmente proaspeți absolvenți.

Pentru că învățământul liceal nu mai poate fi exhaustiv, interdisciplinaritatea devine o condiție obligatorie a discursului didactic, menit să producă oameni educați complet: să aibă o viziune dinamică în concordanță cu fenomenele reale, să valorifice informații și abilități dobândite și pe alte filiere decât cea școlară, să reprezinte modalitatea cea mai potrivită de afirmare a caracterului global al intelectului. Astfel, în studiul literaturii române clasa a XI-a B a aplicat conceptul fundamental al deschiderii, devenind din ce în ce mai dornici de noutate, de complexitate. La acest moment elevii nu mai pot fi încâtușați în metode restrictive și proiectul devine din ce în ce mai des un demers didactic creativ, un exercițiu interdisciplinar ce dă frumusețe, bogăție și viață învățării școlare.

Proiectul didactic prezentat în continuare a urmărit la finalul unității *Curențe culturale/literare. Perioada modernă. Pașoptismul și Junimismul* specificul, istoricul și rolul pe care îl are **Articolul - manifest**, interesul pentru presă și dorința de a-și etala originalitatea creatoare și lecturile anterioare. Elevii aveau ca sarcină să scrie un articol cu valoare de program al unei publicații reprezentative pentru propria generație, iar ca orientare au primit câteva repere: titlul publicației; publicul căruia vă adresați; motivația necesității unei astfel de publicații; scopul apariției.

Timp de o săptămână elevii clasei a XI-a B au lucrat la realizarea articolului-program, și-au fixat punctele forte ale textului jurnalistic, și-au aprofundat particularitățile textului jurnalistic, au avut spre lectură alte 5 articole-program ale epocii evocate, apoi au purtat discuții cu un specialist de la Redacția de Presă de la Palatul Copiilor.

Valorificând acest tip de abordare pentru înțelegerea epocilor cultural-istorice s-au demonstrat avantajele, mai ales în ceea ce privește achiziționarea demersurilor, valorilor și atitudinilor care i-au ajutat să se formeze ca ființe culturale. Actul de lectură a favorizat o dublă determinare a identității, aceea a lectorului însuși dar și aceea a lectorului în relație cu Celălalt.

Pentru cei care au lucrat la realizarea proiectului câștigul vine din dezvoltarea abilităților de comunicare, de cooperare prin munca în echipă, de valorificarea diferitelor tipuri de inteligență, iar creșterea stimei de sine vine inevitabil atunci când articolul este publicat.

Împărtășim câteva expemple:

PRIMUL ZBOR

articol-program

Eleva **NEMEȘ DORIS**, clasa a XII-a B

Coordonator al proiectului *ARIPI DE CERNEALĂ*

Revista „Aripi de cerneală” se adresează tinerilor din categoria de vârstă 12-18 ani, având ca scop încurajarea tinerilor în a compune și a publica lucrări originale, dar și dezvoltarea plăcerii pentru lectură.

De ce am ales să publicăm revista? Ei bine, ajunși la o vârstă la care personalitatea lor începe să prindă contur și de multe ori să țipe, captivă în lanțurile regulilor impuse de societate, care în acei ani par de neacceptat, tinerii vor găsi în revista noastră o metodă de evadare, fapt care îi va ajuta să își exprime ideile, opiniile și gândurile.

Ce beneficii le aduce? La fel cum sugerează și titlul revistei, ei vor putea să descopere libertatea, dar și satisfacția dată de magia cernelii și vor putea prinde aripi, reușind să zboare printre pagini umplute cu câte o mică părticică din ceea ce sunt și ceea ce vor deveni, reușind să se înalțe tot mai mult. Tinerii vor fi încurajați să gândească pe cont propriu și să creeze ceea ce își doresc, să spargă tendința de robotizare pe care o are societatea de astăzi, să trăiască fiecare clipă, să simtă bucuria ce stă ghemuită în fiecare literă și să descifreze mesajul ascuns al fiecărui cuvânt.

Începând cu această lună vor fi publicate cele mai bune lucrări originale ale tinerilor, aparținând atât stilului beletristic cât și celui științific. Astfel, revista dorește să devină o poartă interdisciplinară, oferind posibilitatea celor care vor publica, dar și celor care doar o vor achiziționa, de a culege câte puțin din sâmburele fiecărui domeniu și de a-și dezvolta atât imaginația cât și cultura generală. O poezie, un mic fragment, o legendă vechea de-a bunicii, un comentariu mai amănunțit asupra unui eveniment important al istoriei sau o descriere a unei specii de flori, în care să se simtă pasiunea pentru ceea ce faci, toate vor avea loc în paginile revistei noastre și vor contribui la formarea acestui mic univers, ocrotit de aripi de cerneală.

Toate informațiile personale ale celor care vor publica vor rămâne confidențiale, pentru ca aceștia să nu își schimbe opiniile sau să își îngrădească libertatea de exprimare din pricina complexelor sau a temerii de eșec. Lucrările vor fi publicate fără a fi criticate sau ierarhizate în vreun mod, singura catalogare fiind cea în funcție de domeniu: beletristic sau științific.

Mulțumim că ne-ați fost alături în primul zbor al revistei noastre și vă dorim în continuare o lectură plăcută!

TREBUIE SĂ VĂ ANALIZAȚI TINEREȚEA *articol-program*

Eleva **GALIȘ IRINA**, clasa a XII-a B
Coordonator al proiectului *ANALIZĂ DE TINEREȚE*

Sunteți tineri. Sunteți adolescenți. Vă confrunțați cu probleme care de multe ori vă depășesc. Pentru că îl găsiți cel mai la îndemână, Internetul este cel care credeți că vă salvează. Atâtea blog-uri, atâtea site-uri de socializare unde căutați sfaturi printre milioanele de rânduri citite din nou și din nou. Dar dacă un „camarad” de-al vostru vă dă un sfat sau o informație greșită? Dacă ascultarea acestui coleg de suferință vă agravează problemele? Nu ați fi oare mai câștigați dacă ați asculta sfaturile unor specialiști? Aici intervenim noi, revista „Analiză de tinerețe”, care își propune să ajute publicul tânăr pe toate ariile de interes. Mai mult decât atât, revista vine cu o serie de știri și curiozități despre preocupările adolescenților din ziua de azi – educație, sport, relaxare, viață mondenă, relații etc. Suntem deschiși la absolut orice subiecte îi interesează pe cititorii noștri și vom fi mai mult decât fericiți să putem contribui la dezvoltarea lor.

De ce să nu dați o șansă unei reviste axate pe cele mai mari nedumeriri ale „generației Net”, așa cum sunteți numiți? Poate ideea achiziționării unei reviste vi se pare învechită, dar s-ar putea ca în această revistă să găsiți exact ceea ce căutați, ținând cont de faptul că voi, cititorii, sunteți cei care veți avea prilejul să dezvoltați subiectele. Politica publicației vă permite să fiți cei care inițiază articolele regăsite în paginile revistei, prin trimiterea de scrisori cu orice tip de întrebări la adresa redacției. Echipa noastră de specialiști, printre care se numără psihologi și sociologi inițiați în aceste sectoare de interes, vă stă la dispoziție oricând.

De ce am ales să publicăm revista? Ei bine, pentru că, așa cum sugerează și titlul, suntem în stare să analizăm tinerețea, să vă așternem în cele 50 de pagini o explicație a ceea ce se întâmplă în jurul vostru. Nu avem cum să păstrăm o perspectivă obiectivă asupra scrierilor noastre, deci un avantaj al acestei reviste este pătrunderea informației exact în locul din care ea a pornit prima dată – în sufletele voastre. Vreți ajutorul nostru? Îl veți primi numaidecât. Nu ezitați să aveți încredere în ceea ce publicăm. La urma urmei, toți am trecut prin adolescență, deci vă privim ca și egali noștri, în ciuda prejudecăților celor care se uită la voi de sus. Împreună putem mai mult. Dacă putem clarifica ce se petrece în lumea cotidiană, putem depăși stadiul în care ne-am afla, cel de necunoscători, lipsiți de curajul de a ne afirma.

Odată cu stabilirea democrației în țara noastră, libertatea exprimării opiniei a crescut considerabil. Totuși, există persoane care depășesc granițele acestei libertăți și ajung să vă reducă la tăcere, fără ca voi să fiți conștienți că nu au întotdeauna dreptate. Vă rugăm priviți această revistă drept un spațiu de răgaz, un loc liniștit în care nimeni nu vă va judeca ideile.

Puteți considera revista intermediarul dintre voi și alți tineri care se găsesc în situația voastră. Prin susținerea unor idei sau prin ridicarea unor întrebări puteți să-i ajutați pe alții, ținând cont de faptul că sfatul nostru, bazat pe o cercetare amănunțită, va constitui un punct de plecare în deciziile luate ulterior în situațiile în care vă regăsiți.

Așadar, ce ne propunem noi este să creăm o adevărată asociație a tinerilor, în care ne putem ajuta reciproc. Suntem prea mulți care apelează la Internet și realizează prea târziu că, în unele cazuri, au făcut o greșală. De aceea este absolut necesar să inițiem o revistă de tipul acesta, în care nu există loc de greșeli. Faptul că putem realiza o comunicare deschisă pe orice tip de subiect este fundamentul ideilor noastre. Vom fi alături de voi în cuvinte, în rânduri, în articole.

Mulțumim pentru parcurgerea acestor prime rânduri. Vă dorim în continuare o lectură plăcută.

TINEREȚE *articol-program*

Eleva **SÎMPĂLEAN IOANA**, clasa a XII-a B

Revista este reprezentativă pentru tinerii cuprinși între 12-18 ani.

Temerile adolescenților sunt motive serioase de îngrijorare atât pentru părinți, cât și pentru ei înșiși și trebuie ajutați să le depășească sau să le controleze. Pe măsură ce copilul crește este din ce în ce mai greu să îți dai seama ce gândește sau ce nevoi are, iar canalul de comunicare dintre părinți și copil nu mai este la fel de deschis ca altădată. Aceasta revista are ca scop elucidarea problemelor pe care le întâlnesc adolescenții în zilele noastre, cum ar fi: școala, prietenii, colegii, relațiile cu părinții, aspectul fizic, tulburările alimentare, dezechilibrările emoționale, depresie, etc. Vârsta adolescenței este foarte fragilă, deoarece tânărul tinde să se îndepărteze de părinți, în încercarea de a fi independent și de a decide pentru el însuși și de a căuta răspunsuri la care nu are întotdeauna tupeul să îi întrebe pe părinți. S-a observat de-a lungul timpului că tinerii nu au cunoștințele necesare care ar trebui

să fie cunoscute de fiecare adolescent și de aceea s-a ajuns la concluzia apariției revistei care are un rol educativ.

Revista cuprinde mai multe subiecte legate de problemele acestora care sunt foarte bine detaliate și ating punctele cele mai importante și benefice pentru cunoștința tinerilor dându-le sfaturi utile pe care le pot folosi mai departe în diferite situații. De asemenea, răspunde la întrebările care le pun tinerii pe situl revistei www.tinerețe.ro și le publică în aceasta care apare în fiecare săptămână. Tinerețe este o sursă bună de inspirație pentru a putea face față problemelor ce vor urma și cu care se vor confrunta adolescenții în viață.

VIAȚA ADOLESCENTINĂ *articol-program*

Elevul **IUGA MIHAI TRAIAN**, clasa a XII-a B

Cum să ne alegem anturajul ?

Viața adolescentină este un mozaic al sentimentelor și trăirilor care de multe ori intră în contradicție. De aceea, adolescenții își schimbă stările de spirit destul de des. Se oscilează frecvent de la o extremă la alta. Acest lucru poate fi diminuat cu ajutorul unui grup apropiat de prieteni. Bineînțeles, acesta trebuie ales cu grijă, chiar dacă este necesar de mai mult timp.

În primul rând, anturajul se alege neapărat conform propriilor preferințe. Nimeni nu ar trebui să te oblighe să te alături unui grup de prieteni.

În al doilea rând, anturajul de obicei se formează după interese și calități comune. Rareori vedem grupuri de interese și înclinații diferite. Nu trebuie să ne lăsăm induși în eroare de prima părere care ne-o facem cu privire la noii prieteni. Comportamentul lor trebuie studiat îndeaproape, pentru a se potrivi dorințelor noastre (evident că nu vom încerca să schimbăm felul oamenilor de a fi, dar trebuie să fim atenți, mai ales la început). Totul trebuie să se bazeze pe încredere. O relație care nu se bazează pe încredere reciprocă, este o relație predispusă eșecului.

După realizarea acestor pași, totul ține de principiul acțiune- reacțiune. Prietenii vor fi îngaduitori, dacă și tu vei fi la fel. Vor fi buni și politicoși dacă și tu îi tratezi la fel. Dacă ți-ai ales grupul potrivit, aceste condiții se vor îndeplini sută la sută.

Motivul scrierii acestui articol apare odată cu necesitatea unui adolescent ca mine, de a-i îndruma pe ceilalți de vârsta mea pe calea cea bună. Credeți-mă, am întâmpinat aceleași dificultăți precum voi și știu cum e. Vroiam să vorbim ca de la adolescent la adolescent (deasemenea, voi sunteți cei care ar trebui să beneficiați de pe urma sfaturilor mele).

Aș vrea să fiți voi înșiși și orice problemă va apărea (pentru că vor apărea aproape cu siguranță), nu vă sfiți să cereți ajutorul părinților sau a persoanelor în care aveți încredere.

INTERFERENȚE

ale

GÂNDURILOR, AMINTIRILOR ȘI CONVINGERILOR PROMOȚIILOR DE ABSOLVENȚI BARIȚIȘTI

Timpul ne spune că trebuie să fim legați neconținut de **școala** care ne-a format prin semnul trăirii și al progresului.

Sosit dintr-un **viitor** tainic, **prezentul** imperceptibil este înghițit de un **trecut** inexorabil.

GÂNDURI

ALE ABSOLVENȚILOR LICEULUI **GEORGE BARIȚIU**

GENERATIA 1974-1975

*Au trecut 40 de ani de la terminarea liceului. O viața de om. Am părăsit băncile școlii și am pornit fiecare pe drumul său. Drumuri întortocheate cu greutăți, cu suisuri, cu coborâșuri, drumuri care după atâta timp se intersectează din nou și ne aduc pe băncile școlii. O să ne recunoaștem poate mai greu, kilograme în plus, par decolorat, dar ne vom bucura cu toții. Ne vom simți elevi pentru o clipă și vom revedea pe cei care alături de părinți, **ne-au format**. Evocarea celor care nu mai pot fi în mod real alături de noi, ne va emoționa pe toți, dar vom pleca de la această revedere cu mândria pe care am simțit-o întotdeauna **suntem Barițiști**.*

AMINTIRI

AȘEZATE SUB CUPOLA UMORULUI DIN DORINȚA DE A RETRĂI...

GENERATIA 1974-1975

Intru în clasă, singurul loc liber e în spate, rândul de la geam lângă o fetiță blondă, cu părul adunat într-o coadă bogat împletită și lungă până-n talie... pare de la țară... tăcută și timidă.... Eh! Asta e!

*De-ar veni odată ora de literatură, să mai schimb și eu o vorba cu S.! Poate chiar o **Scrisoare de Dragoste!** (Mihail Drumeș)*

Ce zi frumoasă e azi și eu stau aici, la ora plicticoasă de fizică și... măcar de-aș înțelege ceva. Alții se plimbă, merg la cinema sau stau pe o terasă și visează la nemurirea sufletului.

-La ce visezi?! treci la tablă și rezolvă problema!

-Oare pe ce Planetă sunt?... A oropsiților? Eu și problemele de fizică?!

*-Un răspuns avizat: **Oriunde ne-am afla,/ Pe apă sau pe uscat,/ Pe jos sau în aer,/ Toate lucrurile trebuie să ne cadă/ În cap.** (Marin Sorescu)*

*Oare numai NOI trebuie să dăm NOUĂ teze pe trimestru în clasa NOUA sau peste tot e așa?
De ce, oare, trebuie să învăț eu, Latina, doar e o limba moartă? Și mai e și greu de învățat
limba mea străbunică!*

*Să nu mai punem la socoteala și Conditionnel - (las` că-mi scriu pe bancă), numai la English
mai merge, norocul e că suntem începători. (Abia am intrat în Uniunea Europeană)*

Oare toată viața e numai Învăță! Învăță! Învăță!?

Nimeni niciodată nu și-a finalizat ucenicia! (Goethe)

Comitetului de organizare a *Re...Re...Re...Re...Întâlnirii*,
2015

CONVINGERI... LA SFÂRȘIT DE LICEU

GENERAȚIA 2014- 2015

Genialitatea, momentul acela când oamenii ajung să gândească atât de departe încât complică lucrurile, dar în final găsesc soluția corectă (în orice situație, oricât de greu ar fi).

Suciu Roxana, clasa a XII-a A

Datoria este menirea unei persoane da a îndeplini anumite sarcini.

Salanță Mihai, clasa a XII-a A

Intelepciunea este puterea de a lua decizii bune în situații critice.

Dani Vlad Andrei clasa a XII-a A,

Iubirea este cel mai profund sentiment pe care îl putem împătrăși pentru cineva.

Căspriac Dalia, clasa a XII-a A

Intelepciunea este calea spre succes.

Rețe Mihaela, clasa a XII-a A

Speranța este esenta ființei noastre.

Pop Cătălin-Mihai, clasa a XII-a A

Intelepciunea este calea spre linistea sufletească și spre fericirea de dincolo de aparențe.

Bâtea Cristina, clasa a XII-a A

Datoria este o obligație, o restituire.

Chira Paul, clasa a XII-a A

Datoria este munca pe care trebuie să o ducem până la capat.

Mureșan Nicu, clasa a XII-a A

Speranța este motivul pentru care o persoană trăiește o viață întreagă doar pentru a-și îndeplini un vis, astfel că speranța moare ultima și totuși trăim cu ea toată viața.

Corb Andreea-Iulia, clasa a XII-a A

Iubirea este o legătură cu Dumnezeu prin care se unesc la maxim persoanele umane fără să se confunde.

Fullop Bettina clasa a XII-a A,

Idealul este punctul pe care orice om dorește să-l atingă de-a-lungul vieții.

Maier Andreea, clasa a XII-a A

Datoria este necesitatea de a săvâși o faptă din respect pentru cineva.

Pop Andreea clasa a XII-a A,

Educația are rădăcini adânci și fructul dulce.

Buzgar Mihai, clasa a XII-a A

Iubirea este cel mai profund sentiment existent între două persoane.

Chiorean Adrian, clasa a XII-a A

Înțelepciunea este arta de a gândi limpede și este dobândită prin experiență.

Coța Ovidiu, clasa a XII-a A

Educația este darul prin care se deschid noi orizonturi.

Hotea Cătălin, clasa a XII-a A

Succesul reprezintă motivația de a nu renunța în fața eșecului.

Hîrlea Bianca, clasa a XII-a A

Genialitatea reprezintă calitatea de a gândi dincolo de tipare.

Pescar Denisa-Cosmina, clasa a XII-a A

Genialitatea este modul de gândire diferit, neînțeles de omul de rând, dar aprobat de acesta.

Mureșan Alex, clasa a XII-a A

Fericirea înseamnă a putea iubi.

Marc Iulia, clasa a XII-a A

Fericirea este senzația de voluptate deplină a sufletului.

Szekely Denisa, clasa a XII-a A

Fericirea înseamnă echilibru.

Rusu Anca, clasa a XII-a A

Bunăstarea înseamnă un anumit stadiu de fericire al omului.

Mariș Sebastian, clasa a XII-a B

Speranța este dorința nemuritoare a unui om pentru un lucru anume.

Legean Maria Alexandra, clasa a XII-a B

Greșeala este ceva omenesc, ceva ce fiecare om a făcut și se poate face cu voia sau fără voia omului.

Huldușan Paul, clasa a XII-a B

Speranța este imboldul de a merge mai departe, lumina care ne ghidează prin întunericul impus de problemele vieții.

Rad Adrian, clasa a XII-a B

Înțelepciunea reprezintă cunoștințele și valorile acumulate odată cu trecerea timpului, și folosirea acestora într-un mod rațional.

Dodea Adela Roxana, clasa a XII-a B

Omul reprezintă ființa supremă care poate atât să distrugă cât și să construiască.

Iuga Marius-Mihai, clasa a XII-a B

Înțelepciunea este o calitate pe care omul o acumulează pe parcursul vieții, aceasta fiind datorată experiențelor pe care le trăiește și cum răspunde la ele.

Coblișan Ema, clasa a XII-a B

Succesul este un efect colateral care apare în momentul când faci ceea ce îți place nemaiținând cont neapărat de partea financiară.

Criste Alex, clasa a XII-a B

Geniul este forma supremă a omului inteligent.

Iuga Mihai-Traian, clasa a XII-a B

Geniul este cea mai înaltă treaptă spirituală a omului, caracterizată printr-o activitate creatoare a cărei rezultate au o mare însemnătate.

Sîmpălean Ioana, clasa a XII-a B

Greșeala este o faptă, acțiune care constituie o abatere de la adevăr, de la ceea ce este real, drept, normal, bun, ceea ce rezultă în urma unei fapte sau acțiuni.

Stupar Cosmina, clasa a XII-a B

Geniul este ceva înăscut care ajunge infinit.

Pop Oana Antonia, clasa a XII-a B

Omul reprezintă prin esența sa o ființă socială căci autosocialul e fiară ori divinitate.

Pescar Denisa, clasa a XII-a B

Geniul reprezintă veșnica scânteie a cărei lumină dăinuie pentru eternitate.

Nemeș Doris, clasa a XII-a B

Succesul este puterea de a ieși cu capul sus, indiferent de circumstanțe, și refuzul de a renunța, oricâte probleme ai întâmpina.

Galiș Irina, clasa XII-a B

Înțelepciunea este capacitatea superioară de înțelegere și de judecare a lucrurilor.

Fazacaș Luciana, clasa a XII-a B

Speranța reflectă un sentiment de încredere, nădejde în rezolvarea sau finalizarea unei probleme.

Covervan Lucia, clasa a XII-a B

Clasa a XII-a C

Educația – o comoară des cercetată din care iau tot și nu se cunoaște

Școala - locul unde ne formăm responsabili, instruiți, apți pentru carieră

Secția Italiana – a fi pe grupe, împărțiți între sala Dante și sala 26, adică 6 ore de dor pe săptămână

Succes - Să te bucuri de un cinci cum alții se bucură de un 10

Comisia de disciplină - Locul unde nu se întâmplă nimic ... dacă taci

Distracție – un grup de facebook coborât în club

ASOCIAȚIA COLEGIULUI NAȚIONAL

GEORGE BARIȚIU

S-a înființat asociația cu denumirea *Asociația Colegiului Național George Barițiu* Cluj-Napoca, ca persoană juridică de drept privat, neguvernamentală, non-profit și apolitică, cu scopul se a sprijini unitatea de învățământ în activitatea de educare, instruire, formare, îndrumare și supraveghere a elevilor acestei școli. Își propune să se implice în atât în activități extrașcolare, cât și în activitățile de modernizare și întreținere a bazei materiale a școlii.

Absolvenții liceului sunt informați pe această cale că pot să devină membri *asociației* contactând instituția pe adresa cv_gbaritiu@yahoo.com (în atenția dr.ing. Paunescu Mihai) sau mihaipaunescu2@yahoo.com.

Un alt motiv pentru care absolvenții sunt rugați să se întoarcă înspre școală, *matrice originară a formării*, constituie nevoia realizării unei baze de date a colegiului, în vederea organizării *centenarului*.

Vă mulțumim.

CUPRINS

ȘCOALA ÎNTRE ATITUDINE, VALOARE ȘI EVOLUȚIE

ARHITECTURA SILABELOR

ALEC BARTOȘ ȘI IDENTITATEA BARIȚIȘTILOR

PERSONALITĂȚI BARIȚISTE - SCRITORUL ADRIAN POPESCU

ABORDĂRI ACTUALE ÎN REALIZAREA PREDICAȚIEI

BIBLIOTECA

ELEVII BARIȚIȘTI, EUROPARLAMENTARI PENTRU O ZI LA STRASBOURG, ÎN 2015

EUROPA CASA NOASTRĂ ÎN COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE BARIȚIU”

INSPIRAȚII CROMATICE

PROGRAMUL *EUROSCOLA* EDIȚIA FEBRUARIE 2015

MĂiestrie ARTISTICĂ LA DANTE

OMAGIU ADUS LUI GEORGE ENESCU, 60 DE ANI ÎN 6 ZILE

ACTIVITĂȚI INTERCULTURALE ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE LA ȘCOLARII DE VÂRSTĂ MICĂ

TRĂISTUȚA CU POVEȘTI *Curs opțional*

GHEORGHE ȚIȚEICA – O PERSONALITATE REMARCABILĂ

ȘTIINȚA... ALTFEL

TEHNOLOGIE ECO LA SCARĂ NANO

MODELE MATEMATICE DEDICATE NONVIOLENȚEI

PROGRES TEHNOLOGIC ȘI ECOLOGIE

EXPERIENȚE LITERARE ȘI ARTISTICE

INOCENȚE

TRADUCERI

POEZII

JOCURI ALE IMAGINAȚIEI

FILE DE JURNAL «SECRET» JURNALUL UNUI FOST PRIZONIER

ANIA ȘI LEGENDA CELOR 7 PĂCATE (fragment)

RECREAȚIA VIRTUALĂ

AMBITIA, PERSEVERENȚA, RĂBDAREA

ÎNCEPUTURILE OLIMPISMULUI ÎN GRECIA ANTICĂ

PROIECTE TEMATICE ALE ELEVILOR

INTERFERENȚE

GÂNDURI

AMINTIRI

CONVINGERI... LA SFÂRȘIT DE LICEU